EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 26.4.2022
COM(2022) 180 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade XI lisa ja artikli 66a kohaldamise kohta

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade XI lisa ja artikli 66a kohaldamise kohta

1. SISSEJUHATUS

Viimati 2013. aastal muudetud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade[1] (edaspidi „personalieeskirjad“) XI lisa artikli 15 lõikes 2 on sätestatud, et komisjon esitab hiljemalt 31. märtsiks 2022 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles võetakse arvesse sama lisa artikli 2 alusel koostatud ülevaadet ja antakse eelkõige hinnang sellele, kas liidu ametnike töötasude ja pensionide ostujõu areng on kooskõlas muutustega keskvalitsuse teenistuses olevate riigiteenistujate palkade ostujõus. Kõnealuse aruande põhjal esitab komisjon vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 336 vajaduse korral ettepaneku nii personalieeskirjade XI lisa kui ka artikli 66a muutmiseks.

Käesoleva aruandega täidetakse eespool nimetatud sättest tulenevat kohustust, hinnates ELi institutsioonide uute töötajate töölevõtmise vajaduste rahuldamist, kirjeldades nii personalieeskirjade XI lisa kohaste töötasude ja pensionide ajakohastamise eeskirjade (edaspidi „meetod“) kui ka artikli 66a kohase solidaarsusmaksu rakendamise protsessi ja tulemusi ajavahemikul 2014–2021.

2. EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE UUTE TÖÖTAJATE TÖÖLEVÕTMISE VAJADUSED

2.1. Kohustuslik nõue koostada ülevaade uute töötajate töölevõtmise vajadustest

Personalieeskirjade XI lisa artiklis 2 on sätestatud, et komisjon koostab regulaarselt ülevaateid institutsioonide vajadustest uute töötajate töölevõtmise järele.

Kui korralduslikust seisukohast on töölevõtmise eesmärk täita vabad ametikohad ELi institutsioonides, siis personalieeskirjade artiklis 27 ja liidu muude teenistujate teenistustingimuste artiklites 12 ja 82 on sätestatud ühelt poolt nõue, et ametnikud ja töötajad oleksid võimalikult võimekad, tulemuslikult töötavad ja sõltumatud, ning teiselt poolt nõue, et nad värvatakse ELi liikmesriikide kodanike hulgast võimalikult laialt geograafiliselt alalt.

2.2. Tähelepanekud uute töötajate töölevõtmise vajaduste kohta

Euroopa Personalivaliku Amet (EPSO) vastutab ametnike valimise eest, kes moodustavad suurima osa ELi töötajatest. ELi institutsioonid teavitavad oma uute töötajate töölevõtmise vajadustest korrapäraselt EPSO-t, kes koostab iga-aastase konkursside korraldamise kava ning määrab kindlaks valikumeetodid ja -menetlused, sealhulgas iga konkursi puhul kohaldatava hindamiskorra. Koos värbamisel tehtavate kontrollidega tagab see, et kõik uued töötajad on kooskõlas personalieeskirjade artikliga 27 võimalikult võimekad, tulemuslikult töötavad ja sõltumatud.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1023/2013.

2.2.1. ELi konkurssidel kandideerimise vähenemine

Võrreldes ELi institutsioonide mittelingvistidest administraatorite töölevõtmise vajadusi (väljendatuna väljavalitud kandidaatide arvuna) konkursside tegelike tulemustega, näitab 1. lisa, et üldjuhul oli EPSO-l võimalik välja valida soovitud arv edukaid kandidaate.

Sellest hoolimata vähenes AD tegevusüksuse üldkonkurssidel kandideerijate arv kõigis liikmesriikide rühmades (2. lisa). Enne 2004. aastat ühinenud liikmesriikide puhul algas selline vähenemine pärast personalieeskirjade 2004. aasta reformi, samal ajal kui pärast 2004. aastat ühinenud liikmesriikide puhul algas vähenemine pärast personalieeskirjade 2014. aasta reformi (3. lisa)[2]. See mõjutas ELi institutsioonide suutlikkust rahuldada oma töölevõtmisvajadusi ja tagada töölevõtmisel geograafiline tasakaal.

2.2.2. Komisjoni rakendatud praktiline lahendus konkreetsete töölevõtmisvajaduste rahuldamiseks

Oma töölevõtmisvajaduste rahuldamiseks värbas komisjon järjest enam ajutisi töötajaid alalistele ametikohtadele, kus tavaliselt töötavad alalised ametnikud. Nende koguarv suurenes komisjonis keeletalitusi arvesse võtmata 461 inimeselt 2013. aastal (neist 118 administraatori astmel) 1 672 inimeseni 2020. aastal (neist 825 administraatori astmel).

2.2.3. Geograafiliselt tasakaalustamata värbamine

Komisjonil on olnud raskusi töötajate värbamisel võimalikult laialt geograafiliselt alalt. Oma 2018. aasta aruandes, mis võeti vastu personalieeskirjade artikli 27[3] kohaselt, tõi komisjon eelkõige välja atraktiivsuse probleemi, mille tõttu on ELi konkurssidel osalemise määr madal võrreldes mõne liikmesriigi asjaomase elanikkonna suurusega. Seetõttu ei ole mõne riigi kodanikud EPSO reservnimekirjades piisavalt esindatud. 4. lisas on näidatud, kuidas ELi konkurssidele esitatud taotluste arv on olnud alates 2018. aastast tasakaalust väljas,[4] mis põhjustab geograafilist tasakaalustamatust töölevõtmisel. Nimelt on alaesindatud riikide arv nooremadministraatorite puhul suurenenud 13-ni: Austria, Tšehhi, Eesti, Saksamaa, Taani, Soome, Küpros, Luksemburg, Malta, Madalmaad, Poola, Slovakkia ja Rootsi[5].

2.3. ELi institutsioonide atraktiivsuse ning erinevate makromajanduslike ja sotsiaalmajanduslike tegurite, sealhulgas töötasude vastastikune seos

Järgmises tabelis on esitatud teave kodanike ELi konkurssidel osalemise määra kohta liikmesriikide kaupa aastatel 2013–2019. Analüüsi kaasati kõik liikmesriigid, välja arvatud Belgia, kõige väiksema rahvaarvuga liikmesriigid ja need, kelle kodanike osalemise määr on

---

[2] Ainult Kreeka ja Küprose kodanike taotluste arv suurenes või jäi samaks.

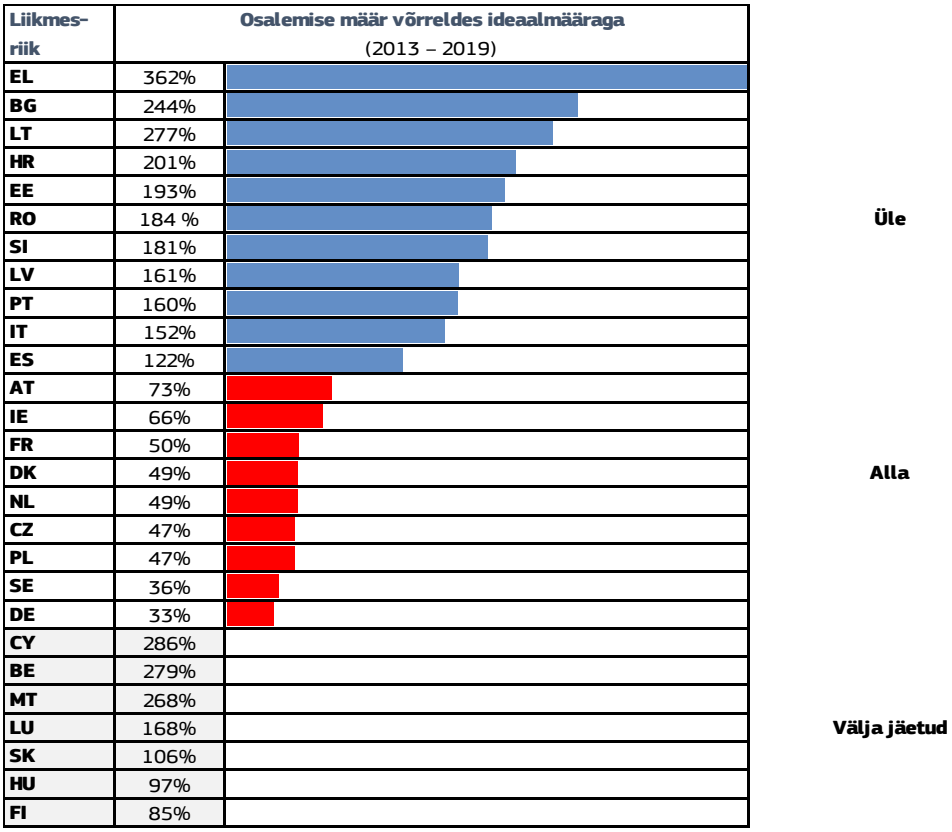
[3] Komisjoni 15. juuni 2018. aasta aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule, mida on 24. augustil 2018 parandatud dokumendiga COM(2018) 377 final/2.

[4] Käesoleva aruande raames määratakse iga liikmesriigi kodanike osalemise määr kindlaks kandidaatide osakaalu ja ELi elanikkonna osakaalu suhtena ajavahemikul 2013–2019. Andmete ühtlustamiseks kasutatakse seitsmeaastast ajavahemikku, kuna ELi konkursse korraldatakse ebaregulaarselt. Peale selle peetakse 2020. ja 2021. aastat pandeemia ja selle tagajärgede tõttu nende konkursside korraldamisele ebatüüpilisteks aastateks ja seetõttu jäetakse need analüüsist välja.

[5] Olukord 31. detsembri 2021. aasta seisuga.

80–120 %, st kes on lähedal ideaalsele osalemiseesmärgile[6]. Täpsemalt öeldes jäeti analüüsist välja järgmised liikmesriigid:

- Belgia, kuna Belgia kodanike üleesindatus EPSO kandidaatide hulgas on seotud Brüsseli staatusega mitme ELi institutsiooni asukohana[7];
- Küpros, Luksemburg ja Malta, kuna nende väikese rahvaarvu tõttu ei ole ELi konkurssidel osalenud kandidaatide arvu ja riigi elanikkonna suuruse suhte analüüs statistiliselt usaldusväärne, ning
- Ungari, Slovakkia ja Soome, kuna nende puhul on seitsme aasta jooksul mõõdetud osalemise määr (võrreldes osalemise määra riigi elanikkonna osakaaluga ELi elanikkonnast) 80–120 % ja seega eesmärgile lähedal.

Selleks et hinnata tegureid, mis mõjutavad ELi konkurssidel osalemise määra igas liikmesriigis, on vaja uurida ELi institutsioonide atraktiivsust kogu ELis. Kuna otsus ELi konkursil kandideerida on lõppkokkuvõttes isiklik valik, mis võib põhineda mitmesugustel teguritel, hindas komisjon võimalike seoste olemasolu makromajanduslike ja sotsiaal-majanduslike tegurite vahel ning jälgis liikmesriikides täheldatud osalemismäärade suundumusi (lisad 5–5.7). Komisjon hindas eelkõige suhtelisi netosissetulekuid liikmesriikides (lisad 5.1 ja 5.2), töötuse taset (lisa 5.3), tööhõive olukorda riigis (lisa 5.4),

6 Kuna sihttaset (100 % suurune osalemise määr) ei ole statistilistel põhjustel kunagi võimalik saavutada, otsustati analüüsida ainult neid liikmesriike, mille puhul esineb selge tasakaalustamatus. Piirmääraks seati +/– 20 % võrreldes 100 % suuruse osalemismääraga. See on kooskõlas ametnike personalieeskirjade artikli 27 ja liidu muude teenistujate teenistustingimuste artikli 12 (geograafiline tasakaal) alusel vastu võetud komisjoni aruandes (COM(2018) 377 final) rakendatud käsitlusviisiga.

7 Sama asjaolu on täheldatud ka teiste rahvusvaheliste organisatsioonide peakorterite puhul. Näiteks on Euroopa Keskpangas üleesindatud Saksamaa kodanikest töötajad.

ELi mainet (lisa 5.5), isiklikke rahalisi väljavaateid (lisa 5.6) ja OECD parema elu indekseid (lisa 5.7).

Nende andmete alusel hindas komisjon võimalikke seoseid ELi konkurssidel vähese osalemise ning nende sotsiaal-majanduslike ja makromajanduslike tegurite vahel. Selle põhjal saab teha järgmised järeldused:

- ELi kodanike osalemine ELi konkurssidel on küllalt suures korrelatsioonis netosissetulekutega liikmesriikides ja arusaamaga töövõimalustest riigi tasandil;

- kui piirduda analüüsimisel kõrgeima ja madalaima palgatasemega liikmesriikidega, on ELi konkurssidel osalemise määr peaaegu täielikus korrelatsioonis netosissetuleku tasemega[8]. See kehtib eeskätt Saksamaa, Prantsusmaa, Madalmaade, Austria, Taani, Iirimaa, Rootsi, Portugali, Sloveenia, Leedu, Rumeenia, Horvaatia, Läti ja Bulgaaria kohta. Keskmise palgatasemega liikmesriikide puhul on tulemused siiski nüansirikkamad ja arvesse tuleb võtta muid sotsiaal-majanduslikke tegureid;

- ELi konkurssidel osalemise määr on kindlas korrelatsioonis OECD parema elu indeksiga;

- osalemise määr on väikeses või olematus korrelatsioonis tööpuuduse taseme, ELi mainega kodanike seas ja arusaamaga isikliku finantsolukorra paranemisest eeloleval aastal.

3. PERSONALIEESKIRJADE ARTIKLI 65 RAKENDAMINE

3.1. Paralleelsuse põhimõte

Ostujõu paralleelse arengu põhimõte tähendab seda, et ELi töötajate ostujõud järgib liikmesriikide keskvalitsuste teenistuses olevate riigiteenistujate keskmise ostujõu muutusi nii üles- kui ka allapoole. ELi institutsioonide töölevõtmisvajaduste puhul täheldatud raskusi võib veelgi selgitada paralleelsuse põhimõtte vaadeldaval perioodil rakendamise hindamine.

Personalieeskirjade artikli 65 lõike 1 kohane töötasude ja pensionide ajakohastamine kajastab järgmiste näitajate iga-aastast muutust eelmise aasta 1. juuli ja jooksva aasta 1. juuli vahelisel perioodil[9]:

- keskvalitsuse teenistuses olevate riigiteenistujate reaalpalgad 10 liikmesriigist koosnevas valimis; nende liikmesriikide arvele langeb vähemalt 75 % ELi sisemajanduse koguproduktist (ELi SKP) [10]. Iga asjaomase liikmesriigi puhul

[8] Ühinenud Rahvaste Organisatsioon (ÜRO) käsitleb seda probleemi, kohaldades nn Noblemaire'i põhimõtet, st valemit, millega määratakse sisuliselt kindlaks ÜRO palgatase, mis viitab palgatasemele, mida maksab selle liikmesriigi avalik teenistus, kes maksab kõige kõrgemat palka (viimastel aastatel on see pidevalt olnud Ameerika Ühendriigid). Selle tulemusena suudab ÜRO tagada kõigist liikmesriikidest pärit kandidaatide huvi.

[9] Metoodika põhineb sellel, et liikmesriigi riiklikku tasustamissüsteemi jooksva aasta juuli seisuga võrreldakse sama liikmesriigi süsteemi samaväärse seisuga eelmise aasta juulis.

[10] Belgia, Saksamaa, Hispaania, Prantsusmaa, Itaalia, Luksemburg, Madalmaad, Austria, Poola ja Rootsi. Kuigi Ühendkuningriik astus Euroopa Liidust välja, langeb kümnest liikmesriigist koosneva valimi arvele

arvutatakse inflatsiooni arvestamata reaalpalga aastane muutus, mida nimetatakse erinäitajaks. ***Üldine erinäitaja (Global Specific Indicator, GSI)*** on kõikide erinäitajate iga liikmesriigi vastava SKP põhjal kaalutud keskmine;

- aastane inflatsioon Brüsselis ja Luxembourgis (samas proportsioonis ELi töötajate jaotusega nende kahe linna vahel). Seda elementi nimetatakse ***ühisindeksiks (Joint Index)***.

Ajakohastuse väärtuse arvutamiseks korrutatakse üldine erinäitaja ühisindeksiga. Ajakohastuse väärtust väljendatakse protsendimäärana, mida kohaldatakse üldiselt kõikide ELi töötajate netotöötasude ja -pensionide suhtes alates 1. juulist[11].

Sellega seoses on oluline märkida, et meetod ei võimalda inflatsiooni n-ö kahekordselt arvestada, vaid sellega tagatakse, et ELi töötajate ja liikmesriikide riigiteenistujate palgad, millest inflatsioon on maha arvestatud, arenevad paralleelselt. Selleks arvutatakse kõigepealt inflatsiooni arvestamata üldine erinäitaja 10 liikmesriigist koosneva valimi puhul ja alles teise sammuna kombineeritakse see ühisindeksiga. Üksikasjalik teave üldise erinäitaja ning ühisindeksi muutumise kohta on esitatud 3. jaotises.

3.2. Erinäitajad

Selles jaotises uuritakse, kas liikmesriikide valim, mida praegu kasutatakse üldise erinäitaja arvutamiseks, kajastab õigesti kõigi riigiteenistujate ostujõu tegelikke muutusi ning kas meetodile omased üldised ja konkreetsed erandid paralleelsuse põhimõttest on toonud kaasa ELi ametnike ostuvõime märkimisväärse vähenemise.

3.2.1. 2013. aasta meetodi määratlusele vastava üldise erinäitaja arvutamine

2013. aastal vastu võetud meetodi kohaselt kasutatakse alates 2015. aasta 1. juulist üldise erinäitaja arvutamiseks üheteistkümnest võrdlusliikmesriigist koosnevat valimit (SKP põhjal kaalutud); need riigid on Belgia, Saksamaa, Hispaania, Prantsusmaa, Itaalia, Luksemburg, Madalmaad, Austria, Poola, Rootsi ja Ühendkuningriik.

Alates 1. jaanuarist 2021 ei peeta Ühendkuningriiki enam ELi liikmesriigiks ja seetõttu ei ole see riik alates sellest kuupäevast enam üldise erinäitaja arvutamiseks kasutatavasse valimisse kaasatud. 6. lisast nähtub, et pärast Ühendkuningriigi väljaastumist Euroopa Liidust vastab valim endiselt personalieeskirjade XI lisa artikli 1 lõikes 4 sätestatud 75 % suurusele künnisele ja seega ei ole vaja seda muuta. ELi õigusaktides Ühendkuningriigile viitamist käsitleva kokkulepitud institutsioonidevahelise lähenemisviisi rakendamisel kasutab Eurostat nüüd XI lisa artikli 1 lõike 4 kohaldamisel valimit, mis koosneb kümnest ülejäänud eespool nimetatud liikmesriigist.

---

endiselt rohkem kui 75 % ELi sisemajanduse koguproduktist, nagu on nõutud personalieeskirjade XI lisa artikli 1 lõikes 4.

[11] Kooskõlas personalieeskirjade XI lisa artiklitega 4–7 võib 1. jaanuaril teha vahepealse ajakohastuse, et võtta arvesse elukalliduse olulist muutumist Brüsselis ja Luxembourgis.

Iga-aastased ja summeeritud näitajad kasutatud valimisse kuuluvate liikmesriikide kaupa

7. lisas on esitatud üheteistkümnest liikmesriigist koosneva kasutatud valimi erinäitajate aegread alates 2015. aasta 1. juulist koos perioodi aritmeetilise keskmisega. 8. lisas on esitatud samad andmed väljendatuna summeeritud indeksina (2014 = 100).

Kasutatud valimi üldine erinäitaja

Arvutatud üldise erinäitaja ja alates 1. juulist 2015 kohaldatud üldise erinäitaja summaarset mõju on kirjeldatud 9. lisas. Arvutatud üldine erinäitaja vastab valimisse kuuluvate liikmesriikide riigiteenistujate ostujõu arengule selle perioodi jooksul (SKP põhjal kaalutud ja väljendatud ostujõu standarditena). Paralleelsuse põhimõtte kohaselt (vt jaotis 3.1) muutus ELi töötajate ostujõud erandiklausli rakendamise tulemusena samamoodi nagu valimi puhul, välja arvatud pärast 1. juulit 2020 (vt jaotis 3.2.4).

10. lisas on esitatud üldise erinäitaja aegread alates 2015. aasta 1. juulist koos ühisindeksi ja sellest tuleneva iga-aastase ajakohastusega ELi töötajate puhul. Kohaldatud üldine erinäitaja, mis on arvutatud seitsmeaastase perioodi aritmeetilise keskmisena, on 100,6; 2014. aasta juuli suhtes kohaldatud üldise erinäitaja summaarne mõju (2014 = 100) on 103,4.

3.2.2. Varasemate meetodite määratlustele vastav üldine erinäitaja

Praegune õiguslik lahendus kasutada üldise erinäitaja arvutamiseks kümnest liikmesriigist koosnevat valimit ei ole alati olnud seadusandja valitud lähenemisviis. Enne 2004. aastat arvutati üldine erinäitaja kõikide liikmesriikide (nt 2003. aastal 15 liikmesriigi) statistiliste andmete põhjal, kuid ajavahemikul 2004–2012 kasutati kaheksast võrdlusliikmesriigist koosnevat valimit.

Seadusandjat ajendas uue meetodi kasutuselevõtmise otsust tegema andmete tagasiulatuv analüüs, mis osutas, et kõnealuses valimis toimuv areng kajastaks võimalikult täpselt keskmist arengut kõikides liikmesriikides. Tuleb siiski märkida, et hilisema analüüsi kohaselt oli ostujõu tegelik areng moodustatud valimi puhul pärast 2004. aastat väiksem kui kõikide liikmesriikide keskmine. 2013. aastal järgis kaasseadusandja endiselt liikmesriikide valimi põhimõtet, suurendades samal ajal selle suurust kaheksalt liikmesriigilt üheteistkümneni.

Selleks et täita kohustuslikku nõuet analüüsida, kas liidu ametnike ostujõu areng on olnud kooskõlas kõigi liikmesriikide keskvalitsuste riigiteenistujate ostujõu muutustega, esitatakse selles jaotises üldise erinäitaja muutumise stsenaariumid juhul, kui aastatel 2015–2021 oleks kasutatud kaheksast ELi riigist koosnevat valimit või kui ei oleks kasutatud ühtegi valimit.

Kaheksast liikmesriigist koosneva valimi[12] puhul oleks ajavahemiku 2015–2021 iga-aastase üldise erinäitaja aritmeetiline keskmine 100,4 ja summaarne mõju (2014 = 100) 102,5. Kõigist liikmesriikidest koosneva valimi puhul oleks ajavahemiku 2015–2021 iga-aastase üldise erinäitaja aritmeetiline keskmine 101,1 ja summaarne mõju (2014 = 100) 106,5.

Käesoleva aruande 11. lisas võrreldakse eespool nimetatud alternatiivsete valimite põhjal arvutatud üldise erinäitaja muutumist. Need andmed näitavad, et 2013. aastal kaasseadusandja määratud liikmesriikide valimi kasutamise tulemusena küündis ELi töötajate

[12] Belgia, Saksamaa, Hispaania, Prantsusmaa, Itaalia, Luksemburg, Madalmaad ja Ühendkuningriik.

ostujõud vaid pooleni keskvalitsuse teenistuses olevate riigiteenistujate palkade ostujõu muutustest, mis võis põhjustada ELi kui tööandja atraktiivsuse vähenemise.

3.2.3. Erinäitaja: eri liikmesriikide suundumused

Liikmesriikide erinäitajatega seotud arvutused ja arvandmed põhinevad liikmesriikide vastutavate statistikaametite esitatud ja kinnitatud andmetel. Sel eesmärgil on koostatud töötasusid käsitlev iga-aastane küsimustik, mida aja jooksul ajakohastatakse. Läbipaistvuse suurendamiseks on tehtud avalikuks ka riigipõhised metoodikakäsiraamatud ja hindamisaruanded[13].

12. lisas on esitatud iga liikmesriigi kohta ajavahemikku 2015–2021 käsitlevate kättesaadavate andmete kokkuvõte koos selle perioodi aritmeetilise keskmisega. 13. lisas on esitatud samad andmed väljendatuna summeeritud indeksina (2014 = 100). Alates 2015. aastast on suurimat netokasvu valimisse kaasatud liikmesriikides täheldatud Poolas (121), Saksamaal (109,8), Austrias (109,6) ja Madalmaades (109). Väiksemat kasvu täheldati Luksemburgis (101,6) ja Belgias (101,8) ning valimisse kaasatud riikide seas vähenes ainult Prantsusmaa keskvalitsuse teenistuses olevate riigiteenistujate netoostujõud (97,9).

Kuna ELi töötajate töötasude muutus arvutatakse liikmesriikide valimi kaalutud keskmise põhjal ja nagu on kirjeldatud jaotises 3.2.1, suurenes ELi töötajate töötasu samal perioodil 103,4 võrra.

Valimist välja jäetud liikmesriikides on töötasu suurimat netokasvu täheldatud Slovakkias (186,4), Tšehhis (167,1), Bulgaarias (156,3) ja Rumeenias (148,1). 14. lisast nähtub, et enamikus valimisse kaasatud liikmesriikides, kus EPSO korraldatud ELi konkurssidel osalemise määr on madal, nagu on näidatud 2. jaotises, ületasid erinäitajad oluliselt üldist erinäitajat, mille alusel ELi töötajate töötasu ajakohastati. Teisisõnu on ELi suhteline ostujõu tasandi atraktiivsus nende riikide puhul vähenenud.

3.2.4. Üldine erand paralleelsuse põhimõttest: mõõdukus- ja erandiklauslite kohaldamine

Erandina ostujõu arengu paralleelsuse põhimõttest piiratakse mõõdukusklausliga nii ostujõu ulatuslikku suurenemist kui ka võimalikku suurt vähenemist teataval aastal. Kui ostujõu arvutatud suurenemine (üldine erinäitaja) ületab 2 % või kui ostujõud väheneb üle 2 %, siis piirdub ELi töötajate ostujõu muutus 2 %ga. Seda osa ostujõu suurenemisest või vähenemisest, mis ületab 2 %, kohaldatakse üheksa kuud hiljem, alates järgmise aasta 1. aprillist.

Teine üldine erand on erandiklausel, millega piiratakse ELi töötajate ostujõu suurenemist juhul, kui ELis on majanduslangus. Kui prognoositakse ELi SKP reaalväärtuse vähenemist ja erinäitajaga on mõõdetud ostujõu suurenemine, siis sõltuvalt SKP reaalväärtuse vähenemise ulatusest lükatakse osa ostujõu suurenemisest edasi. Kui ELi SKP reaalväärtus väheneb rohkem kui 3 %, siis meetodist tulenev ostujõu suurenemine tagatakse ELi majanduse taastudes, see tähendab siis, kui ELi SKP reaalväärtus saavutab majanduslanguse-eelse taseme (taastumisklausel). Kui komisjoni esitatud lõplikud andmed ELi SKP reaalväärtuse

[13] Üldine metoodikakäsiraamat erinäitajate arvutamiseks on kättesaadav Eurostati veebisaidil. Lisaks on 2018. aasta lõpu seisuga juba avaldatud 13 riigipõhist hinnangut ja avaldatud hinnangute arvu suurendamiseks käib töö teiste liikmesriikide ametiasutustega (vt järgmine link: https://ec.europa.eu/eurostat/web/civil-servants-remuneration/specific-indicators/country-assessments).

kohta erinevad prognoosist sel määral, et see mõjutab erandiklausli kohaldamist, siis tehakse vajalikud parandused, sealhulgas nii positiivsed kui ka negatiivsed tagasiulatuvad kohandused[14].

Mõõdukusklausel: aastatel 2015–2021 kontrollis Eurostat ajakohastamisi käsitlevaid arvandmeid nõuetekohaselt personalieeskirjade XI lisa artiklites 10 ja 11 sätestatud mõõdukus- ja erandiklausli kriteeriumide põhjal. Üldine erinäitaja oli õigusaktiga kehtestatud piirmäärast +2 %/–2 % kõrgem ainult 2020. aastal, kui mõõdetud üldine erinäitaja (+2,5 %) ületas mõõdukusklausli kohaldamiseks nõutavat künnist. Arvestades, et sel aastal (2020) juba kohaldati erandiklauslit ja kooskõlas personalieeskirjade XI lisa artikliga 10, mõõdukusklauslit ei kohaldatud.

Erandiklausel: Eurostati iga aastaaruande koostamise ajal kättesaadav prognoos ELi SKP aastase kasvu kohta oli positiivne, välja arvatud 2020. aastal, mil liidu SKP prognoositav areng reaalväärtuses oli COVID-19 pandeemia tagajärjel negatiivne (–7,4 %)[15]. Seepärast kohaldati 2020. aastal personalieeskirjade XI lisa artikli 11 lõike 1 kohast erandiklauslit. Kuna liidu SKP vähenes üle 3 %, ei kasutatud töötasude ja pensionide ajakohastatud väärtuse arvutamiseks üldist erinäitajat. Seega on üldine erinäitaja tervikuna, mida oleks arvesse võetud 2020. aasta iga-aastases ajakohastuses (+2,5 %), tulevase ajakohastuse arvutuse alus, kui liidu SKP summaarne kasv reaalväärtuses muutub positiivseks kooskõlas personalieeskirjade XI lisa artikliga 10 ja artikli 11 lõikega 4.

Seaduses sätestatud üldist erandit paralleelsuse põhimõttest ja konkreetsemalt 2020. aastal kohaldatud üldist erandit erandiklauslist rakendati rangelt, mis võimaldas piirata meetodist tulenevat iga-aastast ajakohastamist majanduslanguse ajal ja tagas seega ELi eelarves netosäästu. Teisest küljest mõjutas selline erandiklausli kohaldamine ELi ametnike ostujõu paralleelset arengut, kuna samal perioodil oli valimisse kaasatud riikide valitsuste teenistuses olevate riigiteenistujate ostujõud keskmiselt 2,5 % suurem, mis tingis ELi atraktiivsuse vähenemise alates 2020. aastast.

2020. aasta iga-aastane ajakohastamine tõendas ka seda, et 2014. aastal kasutusele võetud automaatne mõõdukusklausel on tõhus. Kui erandiklauslit ei oleks samal ajal kohaldatud, oleks mõõdukusklausel automaatselt piiranud üldise erinäitaja suurendamist kuni 2021. aasta aprillini.

Kokkuvõttes võib järeldada, et meetodi automaatsus (st statistilistel andmetel põhinevad töötasu ajakohastamised, mille kehtivuse aluseks on personalieeskirjad ilma ühtegi muud õigusakti kohaldamata) on alates 2014. aastast hästi toiminud. Automaatne meetod täitis oma eesmärki, võimaldades võtta arvesse majanduslikku olukorda ja ostujõu muutumist, vähendades samal ajal oluliselt halduskoormust võrreldes iga-aastase seadusandliku tavamenetlusega, mida kasutati enne 2014. aastat.

[14] Personalieeskirjade artiklite 64 ja 65 töörühm otsustas, et komisjoni esitatavaid „lõplikke andmeid“ ELi teatava aasta SKP kohta tõlgendatakse andmetena, mis on kättesaadavad järgmise aasta 30. septembriks. Seda selgitust peeti vajalikuks, sest sageli võidakse SKP andmeid läbi vaadata mitu aastat pärast vaatlusaasta möödumist.

[15] Eurostati andmete kohaselt oli ELi SKP 2020. aasta reaallanguse lõplik näitaja 2021. aastal –5,9 %.

3.2.5. Konkreetne erand paralleelsuse üldpõhimõttest

Selleks et võtta arvesse tol ajal liidus valitsenud eriti keerulist majanduslikku ja sotsiaalset olukorda, otsustati 2014. aasta reformi raames ka, et liidu institutsioonide, muude organite ja asutuste kõigi töötajate töötasude ja pensionide ajakohastamine meetodi alusel peatatakse 2013. ja 2014. aastal ning et Euroopa Liidu ametnikele ja muudele teenistujatele meetodi kohaldamisest tulenevad võimalikud eelised tasakaalustatakse solidaarsusmaksu taaskehtestamisega alates 1. jaanuarist 2014, suurendades selle ELi töötajate palkadelt mahaarvatava maksu määra.

3.2.5.1. Palkade ajakohastamise peatamine kaheks aastaks (2013–2014)

Osana personalieeskirjade 2013. aasta reformist nõudis Euroopa Ülemkogu, et liidu institutsioonide kõikide töötajate töötasude ja pensionide kohandamine meetodi alusel peatataks kaheks aastaks. Vastavalt personalieeskirjade sõnaselgele sõnastusele 2013. ja 2014. aastal töötasude ja pensionide ajakohastamist seega ei toimunud[16]. Euroopa Kontrollikoja andmetel andis see kaheaastane külmutamine 2014.–2020. aasta mitmeaastases finantsraamistikus 1,5 miljardi euro suuruse kokkuhoiu[17].

Kuigi ajakohastamise peatamisega katkestati ajavahemikul 2013–2014 paralleelsuse põhimõtte kohaldamine, paranduskoefitsientide ajakohastamist siiski jätkati, et tagada ostujõu võrdsus eri töötamiskohtade vahel.

3.2.5.2. ELi solidaarsusmaksu mõju

Solidaarsusmaks on ELi töötajate töötasust mahaarvatav maks, mille määra suurendati ja mis taaskehtestati alates 1. jaanuarist 2014. Personalieeskirjade artikli 66a lõikes 3 määratletud põhitöötasu suhtes kohaldatava solidaarsusmaksu määr on 6 %. Alates palgaastme AD 15 teisest palgajärgust suurendatakse solidaarsusmaksu määra 7 %ni. 2022. aasta eelarve projektis[18] on prognoositud, et solidaarsusmaksust saadav tulu ulatub 106 miljoni euroni. 15. lisas on näidatud kõnealuse tulu areng alates 2012. aastast.

3.2.5.3. Paralleelsuse põhimõtte konkreetsete erandite hindamine

Nende konkreetsete erandite kohaldamise tõttu vähenes ELi töötajate tegelik ostujõud märkimisväärselt. ELi töötajate ostujõud vähenes ligikaudu 10,3 %, peamiselt personalieeskirjade 2004. ja 2013. aasta reformi, palkade kohandamise kärbete ja 2020. aastal erandiklausli kohaldamise koosmõjul. Liikmesriikide keskvalitsuste teenistuses olevate riigiteenistujate ostujõud suurenes samal perioodil keskmiselt 0,9 %[19].

---

[16] Personalieeskirjade artikli 65 lõike 4 kohaselt.

[17] Euroopa Kontrollikoda, eriaruanne nr 15/2019 „Personalieeskirjade 2014. aasta reformipaketi rakendamine komisjonis – suur rahaline kokkuhoid, kuid sellega kaasnesid tagajärjed personalile“.

[18] Euroopa Liidu üldeelarve projekt 2022. eelarveaastaks (COM(2021) 300).

[19] Komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Euroopa Liidu ametnike ja muude teenistujate töötasude ja pensionide ning nimetatud töötasude ja pensionide suhtes kohaldatavate paranduskoefitsientide 2021. aasta ajakohastamisest eelarvele tulenevat mõju käsitlev teave“ (COM(2021) 729).

3.3. Ühisindeks

Kooskõlas personalieeskirjade XI lisa artikliga 1 mõõdetakse ühisindeksiga ELi ametnike elukalliduse muutumist Belgias ja Luksemburgis vastavalt töötajate jaotumisele nendes kahes liikmesriigis, võttes Belgia puhul aluseks tarbijahindade harmoneeritud indeksi ja Luksemburgi puhul tarbijahinnaindeksi. Ühisindeksi agregeerimiseks kasutatavate konkreetsete tarbimiskaalude[20] tõttu võib asjaomasel aastal olla erinevusi ühisindeksi arengu ning Belgia tarbijahindade harmoneeritud indeksi ja Luksemburgi tarbijahinnaindeksi[21] arengu vahel.

16. lisas on esitatud ühisindeksi aegread (iga-aastane suurenemine juunist juunini viitega eelmisele aastale) koos teabega Belgia tarbijahindade harmoneeritud indeksi ja Luksemburgi tarbijahinnaindeksi kohta. Ajavahemikul 2015–2021 oli keskmine ühisindeks 101,4. Summaarne indeks kogu perioodil kuni 2021. aasta juunini (alus: juuni 2014 = 100) oli 110,6. Võrdlusena oli keskmine tarbijahindade harmoneeritud indeks Belgias samal ajavahemikul 101,6 ja perioodi summaarne näitaja 111,4. Luksemburgi keskmine sama ajavahemiku tarbijahinnaindeks oli 101,2 ja perioodi summaarne näitaja 108,8.

Ühisindeksi kasutuselevõtt personalieeskirjade 2014. aasta reformi tulemusena võimaldas Brüsselis ja Luxembourgis mõõdetud inflatsioonile vastava ajakohastamisega tagada osaliselt kooskõla ELi töötajatele makstud kohandatud palkade ning Brüsselis ja Luxembourgis mõõdetud inflatsiooni vahel. 17. lisast nähtub, et juhul kui töötasusid oleks jätkuvalt ajakohastatud Brüsseli rahvusvahelise indeksi alusel, nagu tehti eelmise meetodi puhul, oleks vaatlusperioodil mõõdetud summaarne inflatsioon olnud peaaegu sama suur kui see, mis arvutati ühisindeksi alusel[22]. Summaarselt on ühisindeks väiksem kui Belgia tarbijahindade harmoneeritud indeks ja suurem kui Luksemburgi tarbijahinnaindeks.

4. PERSONALIEESKIRJADE ARTIKLI 64 RAKENDAMINE

4.1. ELi töötajate ostujõu võrdsuse põhimõte – paranduskoefitsiendid

Paranduskoefitsiendiga rakendatakse praktikas võrdse kohtlemise üldpõhimõtet, mis käesoleval juhul tähendab ELi institutsioonide, organite ja asutuste kõikide töötajate ostujõu võrdsust, olenemata nende töötamiskohast. Kuigi kõikide ELi töötajate suhtes kohaldatakse sama palgaastmestikku ja samu põhisummasid, kohaldatakse paranduskoefitsienti nende töötajate suhtes, kelle töötamiskoht asub väljaspool Brüsselit ja Luxembourgi ning kes ei peaks kandma majanduslikku kahju oma töötamiskohas valitseva kõrgema elukalliduse tõttu ega saama kasu madalamast elukallidusest[23].

---

[20] Võrreldуna hinnastatistika puhul tavapäraselt kasutatavate kaaludega seisneb peamine erinevus ühisindeksi agregeerimisel selles, et üürimise puhul kasutatavad kaalud hõlmavad eluruume kasutavaid omanikke (selle asemel, et võtta arvesse üksnes üürnikke).

[21] Esitatud väärtused käsitlevad üldist agregeeritud indeksit; tegelikud arvutused tehakse üksikasjalike andmete tasandil.

[22] Olgu märgitud, et vaatlusperioodil olid inflatsioonimäärad kõigi osaindeksite puhul rekordiliselt madalad. Rõhutamist väärib ka see, et arvutuses kasutatakse ainult Belgia tarbimisharjumusi ja kui neid kombineeritaks Luksemburgile omaste tarbimisharjumustega, võivad tulemused olla veidi teistsugused.

[23] Mis puudutab delegatsioonidesse määratud töötajaid, on töötajatel X lisa artikli 11 kohaselt võimalus taotleda töötasu maksmist eurodes, kasutades Brüsselis kohaldatavat paranduskoefitsienti.

Seega toimib paranduskoefitsient palga protsentuaalse kohandusena, et kompenseerida (kas positiivseid või negatiivseid) erinevusi iga töötamiskoha elukalliduses. Paranduskoefitsienti kohaldatakse järgmise valemi järgi:

Palk Brüsselis		**Paranduskoefitsient**		**Vahetuskurss**		**Palk töötamiskohas**
(eurodes)	X	(= ostujõu pariteet / vahetuskurss)	X	(= 1 riikide puhul, mis kasutavad eurot)	=	(eurot kasutavate riikide puhul eurodes)

Paranduskoefitsiente ajakohastatakse vähemalt üks kord aastas ja ajakohastus jõustub 1. juulil[24].

Paranduskoefitsientide arvutamise meetodi määrab kindlaks ja seda ajakohastab regulaarselt Eurostat koostöös liikmesriikide statistikaametitega. Vaatlusalusel perioodil toimusid järgmised märkimisväärsed muutused:

- põhjalikuma metoodika rakendamine tervishoiu- ja hariduskulude, sealhulgas tasuliste koolide võrdlemiseks liikmesriikide kaupa;

- Brexiti ja Covid-19 pandeemia tagajärgede kontekstis on andmekogumistööd kohandatud;

- üha enam organisatsioone on valmis tegema koostööd Eurostatiga[25] ja kasutama Eurostati avaldatud andmeid eri eesmärkidel.

18. lisas on esitatud ELis asuvate individuaalsete töötamiskohtade paranduskoefitsientide väärtused[26] ajavahemikul 2013–2021. Sellest tabelist ilmneb, et eri asukohtade suhtes kehtivate paranduskoefitsientide suundumused on aja jooksul erinevad. 15 asukohas on paranduskoefitsiendid asjaomase perioodi vältel vähenenud, samal ajal kui 16 asukohas on need suurenenud.

Alates personalieeskirjade muudetud XI lisa jõustumisest on kooskõlas kõnealuse lisa artikliga 9 kehtinud uus väljaspool pealinna paranduskoefitsientide kehtestamise ja nende kohaldamise lõpetamise süsteem[27]. Pärast Ühendkuningriigi väljaastumist Euroopa Liidust

[24] Juhul kui elukallidus juuni ja detsembri vahel oluliselt muutub, võidakse teha vahepealne ajakohastus, mis jõustub 1. jaanuaril.

[25] Näiteks tarbimiskaalude kindlaksmääramiseks tehtud nn perekonnaeelarve uuringud on täielikult kooskõlastatud koordineeritud organisatsioonidega (nt OECD ja Euroopa Nõukogu) ning 2015. aastal otsustas Ühinenud Rahvaste Organisatsioon kasutada oma ELis töötavate töötajate palkade kohandamisel sisendina Eurostati lähteandmeid paranduskoefitsientide kohta (nagu Eurostat kasutab ÜRO andmeid paljude väljaspool ELi asuvate asukohtade puhul).

[26] Personalieeskirjade X lisa artiklite 12 ja 13 kohaselt võib konkreetseid kaale (paranduskoefitsiente) kohaldada ka nende töötajate töötasu suhtes, kes töötavad väljaspool ELi. Kõnealuste kaalude ajakohastatud väärtused esitatakse ajakohastuste eelarvemõju käsitlevate andmete kohta vastu võetud iga-aastaste komisjoni aruannete lisades. Eurostat on koostöös liikmesriikide statistikaasutustega välja töötanud erimetoodika.

[27] See menetlus seisneb eelkõige selles, et komisjon võtab asjaomaste liikmesriikide vastavate ametiasutuste, liidu institutsiooni administratsiooni või teatavas töötamiskohas töötavate liidu ametnike esindajate esitatud ametliku taotluse põhjal vastu delegeeritud õigusakti. Mis puudutab Bonni ametisse nimetatud töötajaid, siis

arvutatakse Ühendkuningriigis kohaldatav paranduskoefitsient alates 1. veebruarist 2020 kolmandate riikide suhtes kohaldatava metoodika kohaselt[28].

4.2. Probleemid, millega komisjon seoses paranduskoefitsientide süsteemiga kokku puutub

4.2.1. Arusaam, et paranduskoefitsiendid mõjutavad negatiivselt ostujõudu ja ELi avaliku teenistuse atraktiivsust

Nagu XI lisa rakendamist käsitlevas komisjoni vahearuandes[29] 2018. aastal kindlaks tehti, arvatakse sageli ekslikult, et ELi töötajate ostujõu vähenemine on tingitud paranduskoefitsientidest. Sidusrühmad, sealhulgas töötajad, töötajate esindajad ja vastuvõtva riigi esindajad, küsivad komisjoni talitustelt sageli paranduskoefitsientide rolli ja nende arvutamiseks kasutatava metoodika kohta. Eeskätt kerkib see teema selliste töötajatega seotud juhtudel, kelle töötamiskoha suhtes kehtiv paranduskoefitsient on väiksem kui 100, eriti kui kõnealuse koefitsiendi ajakohastamisel kavatsetakse seda vähendada[30].

Paranduskoefitsientide ainus eesmärk on säilitada aja jooksul tasakaal eri liikmesriikides ja Brüsselis töötavate töötajate ostujõu vahel. Paranduskoefitsientide eesmärk ei ole seevastu säilitada ostujõudu teataval tasemel. Kuna Brüsselis töötavate töötajate ostujõud vähenes pärast 2004. aastat (jaotis 3.2.5), vähenes seega proportsionaalselt töötajate ostujõud kõikides muudes töötamiskohtades. Seega kujutavad paranduskoefitsiendid endast üksnes seda vahendit, mille abil tehakse kohandusi väljaspool Brüsselit ja Luxembourgi.

Samal ajal on eespool nimetatud arusaam paranduskoefitsientidest endiselt probleem seoses ELi avaliku teenistuse atraktiivsusega teatavates liikmesriikides. Sellega seoses on mitu ELi asutust, mis asuvad liikmesriikides, kus kohaldatakse paranduskoefitsienti, mis on väiksem kui 100, teavitanud komisjoni ilmselgest negatiivsest mõjust nende suutlikkusele värvata ja hoida tööl hea kvalifikatsiooniga ja geograafiliselt tasakaalustatud tööjõudu. Sarnastest raskustest teatasid ka suure paranduskoefitsiendiga liikmesriikides asuvad asutused, juhtides tähelepanu ELi töötajate netoostujõu vähenemisele, mida täheldati paljudes töötamiskohtades, olenemata kohaldatavast paranduskoefitsiendist.

Sellega seoses tagab komisjon, et iga kord, kui paranduskoefitsiente ajakohastatakse, antakse teistele institutsioonidele põhjalikku teavet ajakohastamise konteksti kohta, ning annab ka üksikasjalikke selgitusi erinevate paranduskoefitsientide kõikumise ja töötajate ostujõu muutumise kohta.

---

lõpetas Saksamaa riiklik statistikaamet Bonni kohta selle paranduskoefitsiendi arvutamiseks andmete esitamise 2021. aastal. Asjaomase riikliku statistikaameti esitatud andmete puudumise ja asjaomaste töötajate väga väikese arvu tõttu on Bonnis kohaldatava paranduskoefitsiendi kasutamine peatatud ja alates 2021. aastast kasutatakse selle asemel Saksamaal kohaldatavat paranduskoefitsienti.

[28] ELT C 211/8, 25.6.2020 ja ELT C 501, 13.12.2021.

[29] Komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade XI lisa ja artikli 66a kohaldamise kohta (COM(2018) 830).

[30] Korduvalt on küsitud kohaliku kohaldamisala kohta, mille alusel paranduskoefitsiente arvutatakse. Paranduskoefitsiendid arvutatakse liikmesriikide pealinnade elukalliduse võrdluse põhjal, välja arvatud juhtudel, kui mõne liikmesriigi puhul arvutatakse kohalikud paranduskoefitsiendid, mis kajastavad kohalikke kulusid (vt selle kohta kohtuasi T-618/20, FZ *vs.* komisjon).

4.2.2. Väljaspool töötamiskohta tehtud kulutuste arvestamata jätmine

Personalieeskirjade kohaselt vastutavad paranduskoefitsientide arvutamisel kasutatava statistilise metoodika ja selle rakendamise eest Eurostat ja liikmesriikide statistikaametid. Olemasolev metoodika, mille Eurostat töötas välja koostöös liikmesriikide statistikaametitega, põhineb eeldusel, et töötaja kulutused tehakse täies ulatuses tema töötamiskohas. Seda lähenemisviisi analüüsitakse, kuna töötajate üldised tarbimisharjumused hõlmavad ka mujal kui töötamiskohas tehtavaid kulutusi (edaspidi „piirkonnavälised kulutused“).

Sellega seoses leppisid Eurostat ja liikmesriikide statistikaametid kokku vajaduses ajakohastada perekonnaeelarve uuringuid, et teha kindlaks piirkonnaväliste kulutuste mõju välisriikidest pärit ELi töötajate tarbimisele. Selle põhjal arutasid komisjoni ja liikmesriikide statistikud uurimistulemusi. Eurostat on hakanud eelkõige uurima võimalust kajastada paremini töötajate kulutamisharjumusi, hõlmates väljaspool töötamiskohta tehtavaid kulutusi. 19. lisa kajastab selle eeltöö tulemusi ja eelkõige tasandavat mõju, mis tuleneb piirkonnaväliste kulutuste lisamisest ELi töötajate tarbimisharjumuste hulka.

ELi töötajate tarbimisharjumuste puhul keskendub paranduskoefitsientide süsteem Brüsseli ja töötamiskoha kahepoolsele võrdlusele, kuid süsteemi võiks muuta nii, et selles võetakse arvesse ka nn piirkonnaväliseid kulutusi. Eeldatakse, et Eurostati praegusest piirkonnaväliste kulutuste uurimisest saab lähiaastatel kasutusvalmis statistiline meede ja see võib viia kohaldatava statistilise metoodika väljaarendamiseni, kuni statistikud jõuavad personalieeskirjade artiklite 64 ja 65 töörühmas kokkuleppele. Mõnda neist muudatustest saaks aga rakendada kehtiva õigusraamistiku alusel.

4.2.3. Elukallidus Luxembourgis

Personalieeskirjade viimase, 2014. aasta reformi puhul järgisid kaasseadusandjad heakskiidetud seadusandlikku lahendust mitte kohaldada paranduskoefitsienti Brüsselis ja Luxembourgis töötavate töötajate töötasu suhtes, võttes arvesse nende töötamiskohtade kui enamiku institutsioonide peamiste ja algsete asukohtade spetsiaalset võrdlusrolli. Samal ajal otsustasid kaasseadusandjad võtta nõuetekohaselt arvesse inflatsiooni Luxembourgis, kehtestades ühisindeksi.

Sidusrühmad ja teatavad töötajate esindajad on seadnud kahtluse alla asjaolu, et ELi personalieeskirjade alusel ei kohaldata Luxembourgi suhtes paranduskoefitsienti. Komisjon tellis pärast oma vahearuannet XI lisa kohta[31] Luxembourgi elukalliduse uuringu, et hinnata, kas personalieeskirjades sätestatud õiguslik lahendus on endiselt otstarbekohane. Komisjon sõlmis uuringu tegemiseks lepingu ettevõtjaga AIRINC.

AIRINCi andmetel maksis majutus Luxembourgis 2019. aastal umbes 53 % rohkem kui Brüsselis. Võrreldes Brüsselis töötavate ja elavate töötajatega on Luxembourgis töötavate ja elavate töötajate ostujõu vähenemise tinginud peamiselt üüritasu.

Samas jõudis AIRNC järeldusele, et Luxembourg on ainulaadses olukorras, kuna sealsed tuhanded Euroopa institutsioonide töötajad elavad piirialadel, kus elukallidus on oluliselt väiksem kui Brüsselis. Need töötajad ei ela siiski nii kaugel, et see takistaks neil oma

[31] COM(2018) 830.

tööülesandeid nõuetekohaselt täita[32]. Luksemburgi geograafilise eripära tõttu ei pruugi Luksemburgis täheldatud kulude põhjal arvutatava paranduskoefitsiendi kasutuselevõtt täielikult kajastada Luxembourgi kui ELi töötamiskoha eripära[33].

Peale selle on nende 80 rubriigi hulgas, mida Eurostat kasutab töötamiskohtade erinevuste võrdlemiseks, eluase peamine rubriik, mille puhul on elukallidus Luxembourgis ilmselgelt suurem kui Brüsselis[34].

Lisaks võis osa töötajaid soetada eluaseme ajal, mil eluasemekulud olid Luxembourgis väiksemad kui Brüsselis või Brüsseli kuludega sarnased, ning need töötajad võisid kogeda varahindade muutust, mis eristab neid uutest tulijatest / olemasolevatest töötajatest, kellel varem kinnisvara ei olnud[35].

Seega leitakse, et paranduskoefitsiendi kasutuselevõtt praeguses etapis ei pruugi aidata tagada ELi töötajate võrdset ostujõudu. Lisaks võib paranduskoefitsiendi kasutuselevõtt üksnes ühe komponendi erineva hinnataseme/-suundumuse alusel tuua kaasa teatava ebastabiilsuse, kui selle üksiku komponendi hinnatase/-suundumus edaspidi enam ei lahkne.

Sellega seoses on komisjonil kavas hinnata koos teiste asjaomaste institutsioonidega meetmeid, mis võimaldavad tõhusalt lahendada suurte eluasemekulude probleemi, millega mõned Luksemburgis elavad töötajad kokku puutuvad. Sellised meetmed võimaldaksid arvestada Luksemburgi eripära ja eelkõige Luksemburgi suunatud, kuid naaberriikides elavate ELi töötajate olukorda.

Praegu arutab töörühm, mille liikmed on Luksemburgis asuvate töötajatega ELi institutsioonide administratsioonide esindajad, võimalusi, kuidas lahendada probleeme, millega seisavad silmitsi Luksemburgi suunatud ja seal elavad kõige haavatavamad töötajad[36].

Samal ajal uurib komisjon piirkonnaväliste kulutustega seotud metoodilisi muutusi, mida võiks kasutada lisaelemendina Luxembourgi jaoks paranduskoefitsiendi kasutuselevõtu kaalumisel.

Sihipärase sotsiaalmeetme poolt Luxembourgi kui töötamiskoha atraktiivsusele avalduva mõju hindamine koos piirkonnaväliste kulude valdkonnas tehtava statistilise tööga peaks olema osa arutelust võimaluse üle kavandada kehtiva õigusraamistiku muutmist eesmärgiga suurendada ELi töötajate ostujõu võrdsust.

---

32 See nõue on sätestatud personalieeskirjade artiklis 20.

33 https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/study_on_the_cost_of_living_for_eu_staff_posted_in_luxembourg_-_final_report_v26-09-2019_0_0.pdf

34 Kuna EL hakkab väljuma pikast rekordiliselt madala inflatsiooni perioodist ning Luksemburgi ja Belgia majandus jätkavad arenemist, näib, et erinevused hakkavad ilmnema teatavate muude kaupade ja teenuste, nagu tervishoiu, hariduse, sisustuskaupade, alkohoolsete jookide ja tubaka puhul.

35 Väidetavalt võib see olla nii ka teistes töötamiskohtades, kuid töölevõtmise tempo tõttu palju piiratumal määral.

36 Rakendada võiks sotsiaalmeedet kooskõlas personalieeskirjade artikli 1 punktiga e ja piirduda selle puhul kõige madalamate palgaastmete töötajatega, võttes nõuetekohaselt arvesse nende konkreetset olukorda.

5. JÄRELDUSED

Personalieeskirjade XI lisa artikli 15 lõikes 3 on sätestatud, et seni kuni Euroopa Parlament ja nõukogu ei ole komisjoni esitatud ettepaneku alusel määrust vastu võtnud, jätkatakse meetodi ja personalieeskirjade artikli 66a kohaldamist ka pärast 2023. aastat.

Alates 2014. aastast on komisjon täheldanud ebavõrdset atraktiivsust EPSO üldkonkurssidel kandideerijate seas, mis on tinginud geograafilise tasakaalustamatuse komisjoni töötajate hulgas. Samal ajavahemikul küündis ELi töötajate töötasu areng (+3,4) vaid pooleni keskvalitsuste teenistuses olevate riigiteenistujate palkade ostujõu muutusest (+6,5).

Samal ajal saavutati personalieeskirjade XI lisas ette nähtud automaatse meetodiga järgmised tulemused:

- jäeti selja taha institutsioonidevahelised pinged ja varasemad kohtuasjad, jäädes samal ajal komisjoni esitatud aastaaruannete kaudu Euroopa Parlamendi ja nõukogu pideva kontrolli alla;

- tõendati selle meetodi tõhusust, sealhulgas 2020. aastal, mil erandiklausli automaatne rakendamine piiras palgatõusu majanduslanguse ajal ja andis netosäästu ELi eelarves;

- saavutati mõõdukas palgatõus ja takistati (alates 2015. aastast) ELi töötajate ostujõu edasist vähenemist, tagades iga-aastase summaarse ajakohastuse (114,3), mis on lähedal Brüsseli ja Luxembourgi ühisindeksiga mõõdetud summaarsele aastainflatsioonile (110,6);

- ELi töötajate ostujõud vähenes 2021. aastal 0,2 %;

- tagati ELi töötajate jätkuv panus liidu eelarve konsolideerimisse, kuna taaskehtestati solidaarsusmaks, mille määra tõsteti;

- meetod läbis edukalt õigusliku kontrolli Euroopa kohtutes nendel üksikjuhtudel, kui selle suhtes hagi esitati ja sellega välditi sotsiaalseid pingeid, kuna sel ajavahemikul ei toimunud institutsioonides ühtegi suurt streiki.

Seetõttu peab komisjon praeguses etapis vajalikuks hinnata enne personalieeskirjade XI lisa muutmise ettepaneku esitamist täiendavalt paranduskoefitsientide süsteemi võimalikke metoodilisi täiustusi ning kaaluda võimalust suurendada üldise erinäitaja arvutamisel kasutatavat liikmesriikide valimit.

Seega tugineb komisjon personalieeskirjade XI lisa artikli 15 lõike 3 kohaselt praeguse meetodi ajutisele kohaldamisele pärast 2023. aastat, tagades samal ajal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aastaaruannete esitamise andmete kohta, mis käsitlevad töötasude ja pensionide mõju eelarvele.

LISAD

1. lisa. EPSO AD tegevusüksuse muude kui keeletalituste konkursid (kõik profiilid) avaldamisaasta kaupa

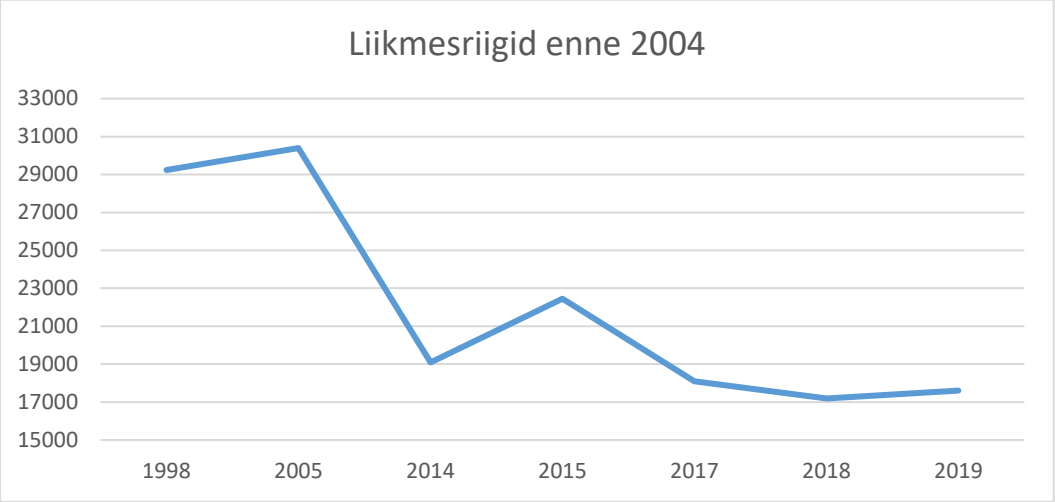
AD	Otsitavate kandidaatide arv	Edukate kandidaatide arv	Vajaduste rahuldamise määr
2013	474	457	96 %
2014	340	359	106 %
2015	375	383	102 %
2016	351	361	103 %
2017	290	313	108 %
2018	423	435	103 %
2019	585	591	101 %

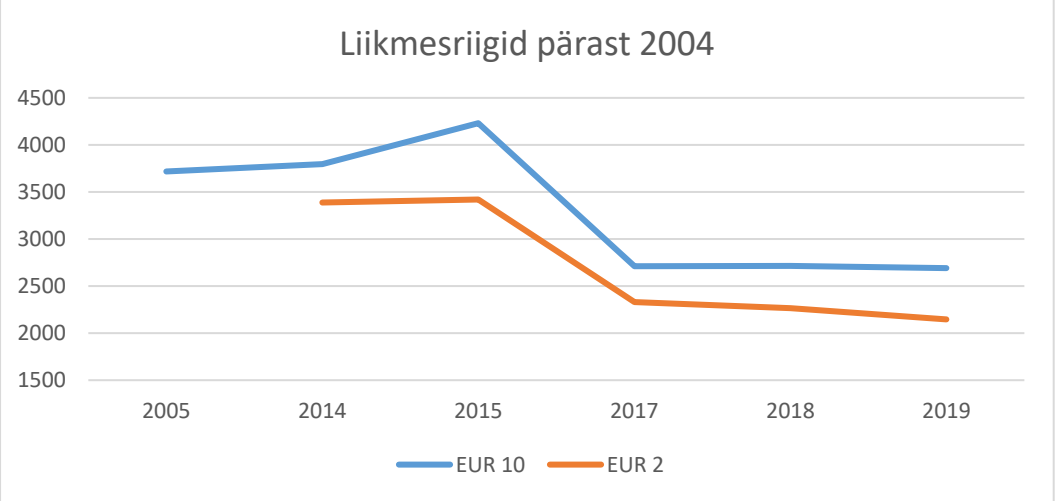
2. lisa. AD tegevusüksuse avalikel üldkonkurssidel osalenute arv (allikas: EPSO)

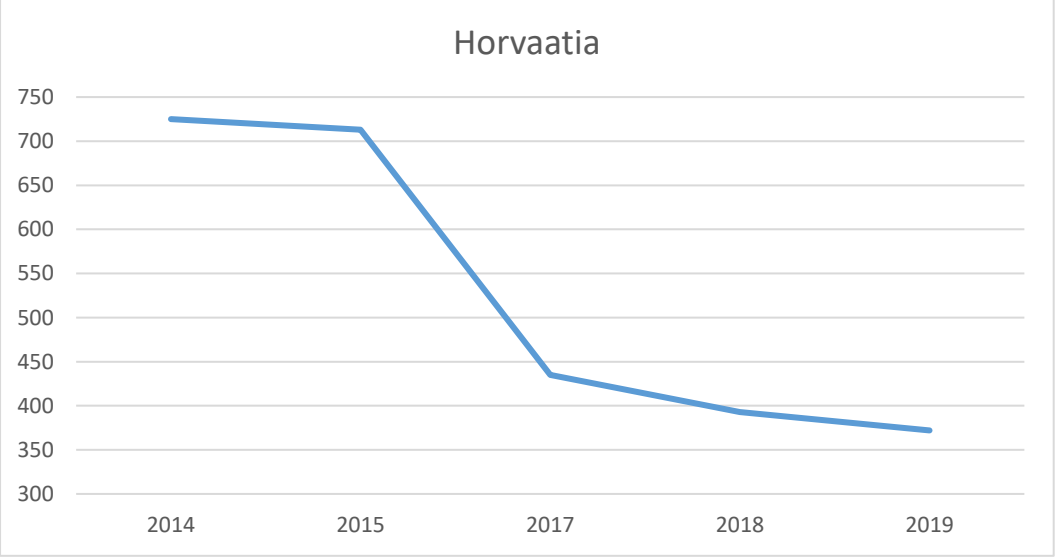
	1998	September 2005	*Märts 2010*	Märts 2014	Märts 2015	Märts 2017	Märts 2018	Märts 2019	2017.–2019. aasta keskmine *vs.* 1998.–2005. aasta keskmine	2014.–2015. aasta keskmine *vs.* 1998.–2005. aasta keskmine	2017.–2019. aasta keskmine *vs.* 2014.–2015. aasta keskmine
AT	755	1 162	*259*	397	453	376	471	373	**–58 %**	**–56 %**	**–4 %**
BE	2 735	3 905	*1 745*	2 036	2 111	1 635	1 537	1 423	**–54 %**	**–38 %**	**–26 %**
DK	531	1 179	*130*	273	233	153	161	169	**–81 %**	**–70 %**	**–36 %**
FI	795	538	*298*	258	265	304	223	330	**–57 %**	**–61 %**	**9 %**
FR	3 647	4 745	*1 696*	2 015	2 176	1 668	1 643	1 623	**–61 %**	**–50 %**	**–22 %**
DE	2 836	3 573	*1 418*	1 947	2 115	1 473	1 521	1 464	**–54 %**	**–37 %**	**–27 %**
EL	1 075	873	*1 381*	1 812	2 146	2 533	2 164	1 844	**124 %**	**103 %**	**10 %**
IE	425	279	*153*	182	172	167	176	191	**–49 %**	**–50 %**	**1 %**
IT	8 918	7 212	*3 676*	4 608	6 982	5 071	4 712	5 331	**–38 %**	**–28 %**	**–13 %**
LU	106	92	*33*	42	70	56	54	67	**–40 %**	**–43 %**	**5 %**
NL	662	750	*252*	584	530	602	642	622	**–12 %**	**–21 %**	**12 %**
PT	1 098	1 746	*556*	1 083	1 133	736	629	595	**–54 %**	**–22 %**	**–41 %**
ES	4 335	3 397	*1 786*	3 602	3 818	3 108	3 050	3 356	**–18 %**	**–4 %**	**–15 %**
SE	1 314	943	*276*	248	253	221	208	211	**–81 %**	**–78 %**	**–15 %**
14 eurot	**29 232**	**30 394**	***13 659***	**19 087**	**22 457**	**18 103**	**17 191**	**17 599**	**–41 %**	**–30 %**	**–15 %**
CY		189	*84*	117	157	123	143	143			**0 %**
CZ		420	*319*	283	348	214	235	404			**–10 %**
EE		105	*140*	234	279	111	92	91			**–62 %**
HU		667	*572*	747	673	459	442	380			**–40 %**
LV		145	*247*	193	197	128	146	118			**–33 %**
LT		342	*447*	377	468	290	302	267			**–32 %**
MT		174	*79*	91	100	70	78	74			**–23 %**
PL		1 097	*1 086*	1 146	1 300	855	838	778			**–33 %**
SK		378	*454*	370	391	259	243	274			**–32 %**
SI		201	*209*	237	318	201	196	162			**–33 %**
10 eurot	**29 232**	**3 718**	***3 637***	**3 795**	**4 231**	**2 710**	**2 715**	**2 691**			**–33 %**
BG			*1 078*	1 065	1 142	773	734	656			**–35 %**
RO			*2 332*	2 323	2 278	1 558	1 530	1 490			**–34 %**
2 eurot			***3 410***	**3 388**	**3 420**	**2 331**	**2 264**	**2 146**			**–34 %**
HR				725	713	435	393	372			**–44 %**

2010. aasta märtsi konkurssi mõjutasid erandlikud asjaolud ja see toimus alles 2013. aastal. Seetõttu ei võeta seda võrdlemisel arvesse.

3. lisa. Administraatorite tegevusüksuse avalikel üldkonkurssidel osalejate arv (liikmesriikide rühmade kaupa)

4. lisa. ELi konkurssidele esitatud avaldused kodakondsuse järgi

2013.–2019. aasta konkursid	Avaldused (arv)	Avaldusi liikmesriigi elaniku kohta	Avaldused (osakaal)	Elanikkond (osakaal)	Soovituslik määr	Avaldused *vs.* elanikkond	Avaldused *vs.* soovituslik määr
EL	19 847	1 851	8,7 %	2,4 %	3,1 %	362 %	281 %
CY	1 278	1 459	0,6 %	0,2 %	0,8 %	286 %	72 %
BE	16 314	1 423	7,1 %	2,6 %	3,1 %	279 %	229 %
MT	676	1 370	0,3 %	0,1 %	0,6 %	268 %	46 %
BG	8 722	1 246	3,8 %	1,6 %	2,4 %	244 %	158 %
LT	3 235	1 158	1,4 %	0,6 %	1,5 %	227 %	95 %
HR	4 185	1 027	1,8 %	0,9 %	1,6 %	201 %	116 %
EE	1 304	984	0,6 %	0,3 %	0,8 %	193 %	71 %
RO	18 236	940	8,0 %	4,3 %	4,5 %	184 %	177 %
SI	1 927	926	0,8 %	0,5 %	1,0 %	181 %	88 %
LU	524	856	0,2 %	0,1 %	0,8 %	168 %	31 %
LV	1 577	821	0,7 %	0,4 %	1,0 %	161 %	72 %
PT	8 397	817	3,7 %	2,3 %	3,1 %	160 %	120 %
IT	47 460	777	20,8 %	13,6 %	11,2 %	152 %	186 %
ES	29 352	625	12,8 %	10,5 %	8,9 %	122 %	144 %
SK	2 963	544	1,3 %	1,2 %	1,8 %	106 %	73 %
HU	4 862	498	2,1 %	2,2 %	3,0 %	97 %	71 %
FI	2 402	436	1,1 %	1,2 %	1,8 %	85 %	59 %
AT	3 296	373	1,4 %	2,0 %	2,6 %	73 %	56 %
IE	1 656	338	0,7 %	1,1 %	1,6 %	66 %	45 %
FR	17 009	254	7,4 %	15,0 %	11,6 %	50 %	64 %
DK	1 459	252	0,6 %	1,3 %	1,8 %	49 %	36 %
NL	4 338	249	1,9 %	3,9 %	3,9 %	49 %	49 %
CZ	2 539	241	1,1 %	2,4 %	3,1 %	47 %	36 %
PL	9 025	238	3,9 %	8,5 %	8,2 %	47 %	48 %
SE	1 880	184	0,8 %	2,3 %	2,7 %	36 %	30 %
DE	14 057	169	6,2 %	18,5 %	13,8 %	33 %	45 %

5. lisa. ELi institutsioonide atraktiivsuse ning erinevate makromajanduslike ja sotsiaal-majanduslike tegurite, sealhulgas töötasude vastastikune seos

Korrelatsioonikordaja on kahe andmekogumi vahelise lineaarse korrelatsiooni näitaja. See on kahe muutuja kovariatsioon ning nende standardhälvete korrutis; seega on see sisuliselt kovariatsiooni normeeritud mõõt, nii et tulemuse väärtus jääb alati –1 ja 1 vahele. Käesolevas aruandes peetakse mis tahes arvu vahemikus –0,7 kuni –1 või vahemikus 0,7 kuni 1 kindla korrelatsiooni näiteks.

Mõned analüüsi kaasatud liikmesriigid jäeti välja, kuna nende arvessevõtt analüüsis oleks seadnud ohtu korrelatsioonide statistilise usaldusväärsuse järgmistel põhjustel. Belgia jäeti välja, sest Belgia kodanike üleesindatus EPSO kandidaatide hulgas on seotud Brüsseli staatusega mitme ELi institutsiooni asukohana. Küpros, Luksemburg ja Malta jäeti välja, sest ELi konkurssidel osalenud kandidaatide arvu ja riigi elanikkonna suuruse suhte analüüs ei ole nende väikese rahvaarvu tõttu statistiliselt usaldusväärne. Ungari, Slovakkia ja Soome jäeti välja, kuna nende puhul on seitsme aasta jooksul mõõdetud osalemise määr (võrreldes osalemise määra riigi elanikkonna osakaaluga ELi elanikkonnast) 80–120 % ja seega eesmärgile lähedal.

Lisa 5.1. Netosissetuleku ja ELi konkurssidel osalemise määra vastastikune seos – Eurostati andmebaas

Aastane netosissetulek liikmesriikides ehk „kättesaadud netopalk“ pärineb Eurostati andmebaasist ja tähistab brutosissetulekut, millest on maha arvatud tulumaks ja sotsiaalmaksed ning millele on lisatud peretoetused. Analüüsis vaadeldakse 2019. aasta netosissetulekut liikmesriikides. Netosissetulekud on arvutatud nelja era- ja avalikus sektoris tehtud uuringu põhjal. Liikmesriikide hinnatasemete erinevuste mõju kõrvaldamiseks kasutati Eurostati standardmetoodika kohaselt sissetuleku ostujõu standardites väljendamiseks ostujõu pariteete. Arvestades, et Euroopa institutsioonid püüavad ligi meelitada nii üksi elavaid kandidaate kui ka peredega kandidaate, vaadeldi kahte andmekogumit, mis kajastavad kahte olukorda. Esiteks, lastetu üksi elav isik, kelle sissetulek on 167 % keskmise töötaja sissetulekust, ja teiseks kahe lapsega paar, mille mõlemad pooled töötavad ja teenivad 100 % keskmise töötaja sissetulekust.

Liikmesriigid	**BG**	**CZ**	**DK**	**DE**	**EE**	**IE**	**EL**	**ES**	**FR**	**HR**	**IT**	**LV**	**LT**	**NL**	**AT**	**PL**	**PT**	**RO**	**SI**	**SE**
Kandidaatide osakaal *vs.* elanikkonna osakaal	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Alaesindatud = –1 **Üleesindatud = 1**	1	–1	–1	–1	1	–1	1	1	–1	1	1	1	1	–1	–1	–1	1	1	1	–1

Netotöötasu 2019. aastal lastetu üksi elava isiku kohta, kes teenib 167 % keskmisest töötasust (väljendatud ostujõu standardina) BG = 1	1	1,33	2,12	2,40	1,36	2,03	1,46	1,81	2,00	1,09	1,64	1,02	1,20	2,49	2,30	1,48	1,28	1,15	1,26	1,98
Korrelatsioon	-0,76																			
Netotöötasu 2019. aastal kahe lapsega paari kohta, mille mõlemad pooled teenivad 100 % keskmisest töötasust (väljendatud ostujõu standardina) BG = 1	1	1,48	2,43	2,80	1,54	2,44	1,76	1,99	2,29	1,29	1,93	1,12	1,32	2,99	2,79	1,69	1,46	1,18	1,44	2,41
Korrelatsioon	-0,76																			

Lisa 5.2. Kõrgeima ja madalaima palgatasemega liikmesriikides saadava netosissetuleku ning ELi konkurssidel osalemise määra vastastikune seos – Eurostati andmebaas

Kui analüüsimisel piirdutakse kõrgeima ja madalaima palgatasemega liikmesriikidega, on ELi konkurssidel osalemise määr peaaegu täielikus korrelatsioonis netosissetuleku tasemega. See kehtib eeskätt Saksamaa, Prantsusmaa, Madalmaade, Austria, Taani, Iirimaa, Rootsi, Portugali, Sloveenia, Leedu, Rumeenia, Horvaatia, Läti ja Bulgaaria kohta. Keskmise palgatasemega liikmesriikide puhul on tulemused siiski nüansirikkamad ja arvesse tuleb võtta muid sotsiaal-majanduslikke tegureid.

Liikmesriigid	**BG**	**DK**	**DE**	**IE**	**FR**	**HR**	**LV**	**LT**	**NL**	**AT**	**PT**	**RO**	**SI**	**SE**

Kandidaatide osakaal *vs.* elanikkonna osakaal	244 %	49 %	33 %	66 %	50 %	201 %	161 %	227 %	49 %	73 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Alaesindatud = –1 **Üleesindatud = 1**	1	–1	–1	–1	–1	1	1	1	–1	–1	1	1	1	–1
Netotöötasu 2019. aastal lastetu üksi elava isiku kohta, kes teenib 167 % keskmisest töötasust (väljendatud ostujõu standardina) BG = 1	1	2,12	2,40	2,03	2,00	1,09	1,02	1,20	2,49	2,30	1,28	1,15	1,26	1,98
Korrelatsioon	–0,96													
Netotöötasu 2019. aastal kahe lapsega paari kohta, mille mõlemad pooled teenivad 100 % keskmisest töötasust (väljendatud ostujõu standardina) BG = 1	1	2,43	2,80	2,44	2,29	1,29	1,12	1,32	2,99	2,79	1,46	1,18	1,44	2,41
Korrelatsioon	–0,96													

Lisa 5.3. Töötuse määra ja ELi konkurssidel osalemise määra vastastikune seos – Eurostati andmebaas

Selles lisas hinnatakse, kas liikmesriikide majanduslik olukord määrab mingil määral ära, kas ollakse valmis töötama välisriigis ja Euroopa institutsioonide heaks. Makromajanduslik näitaja, mis võib seda valikut mõjutada, on töötuse määr, mis pärineb samuti Eurostatilt. EPSO kandidaatide demograafilise struktuuriga sobitamiseks kaasati analüüsi ainult 2019. aasta teises kvartalis töötuna registreeritud 25–49-aastased isikud.

Liikmesriigid	**BG**	**CZ**	**DK**	**DE**	**EE**	**IE**	**EL**	**ES**	**FR**	**HR**	**IT**	**LV**	**LT**	**NL**	**AT**	**PL**	**PT**	**RO**	**SI**	**SE**
Kandidaatide osakaal *vs.* elanikkonna osakaal	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %

Alaesindatud = –1 **Üleesindatud = 1**	1	–1	–1	–1	1	–1	1	1	–1	1	1	1	1	–1	–1	–1	1	1	1	–1
Tööpuuduse määr	4,3 %	1,8 %	4,8 %	3,2 %	4,0 %	4,2 %	17,6 %	12,7 %	7,5 %	6,9 %	10,5 %	6,1 %	6,0 %	2,5 %	4,5 %	2,9 %	5,3 %	3,2 %	3,9 %	5,3 %
Korrelatsioon	0,43																			

Lisa 5.4. Riigi tööhõiveolukorra tajumise ja ELi konkurssidel osalemise määra vastastikune seos – Eurobaromeeter 2019

Üks Eurobaromeetri[37] enam kui 200 küsimusest käsitleb kodanike hinnangut oma riigi tööhõiveolukorra kohta.

Liikmesriigid	**BG**	**CZ**	**DK**	**DE**	**EE**	**IE**	**EL**	**ES**	**FR**	**HR**	**IT**	**LV**	**LT**	**NL**	**AT**	**PL**	**PT**	**RO**	**SI**	**SE**
Kandidaatide osakaal *vs.* elanikkonna osakaal	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Alaesindatud = –1 **Üleesindatud = 1**	1	–1	–1	–1	1	–1	1	1	–1	1	1	1	1	–1	–1	–1	1	1	1	–1
Nende elanike osakaal, kes arvavad, et nende riigi tööhõiveolukord on hea	28 %	80 %	90 %	73 %	60 %	65 %	7 %	13 %	22 %	24 %	14 %	37 %	45 %	85 %	66 %	65 %	38 %	38 %	45 %	65 %
Korrelatsioon	–0,73																			

[37] Eurobaromeeter on uuringute sari, mida ELi institutsioonid kasutavad, et jälgida avalikku arvamust eri teemade kohta. Kõnealuse uuringu andmed pärinevad Eurobaromeetri standarduuringust nr 92, mis korraldati kõigis ELi liikmesriikides 2019. aasta lõpus.

Lisa 5.5. ELi maine ja ELi konkurssidel osalemise määra vastastikune seos – Eurobaromeeter 2019

Paljud Eurobaromeetri küsimused käsitlevad kodanike kuvandit Euroopa Liidust tervikuna ja täpsemalt ELi institutsioonidest. Kuigi EPSO kandidaadid ei pruugi tingimata esindada ELi kodanikke (eelkõige vanuserühmade seisukohast), võib arvata, et ELi konkurssidel kandideerivad tõenäolisemalt nende liikmesriikide kodanikud, kes osalevad Euroopa projektis kõige rohkem.

Liikmesriigid	**BG**	**CZ**	**DK**	**DE**	**EE**	**IE**	**EL**	**ES**	**FR**	**HR**	**IT**	**LV**	**LT**	**NL**	**AT**	**PL**	**PT**	**RO**	**SI**	**SE**
Kandidaatide osakaal *vs.* elanikkonna osakaal	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Alaesindatud = –1 **Üleesindatud = 1**	1	–1	–1	–1	1	–1	1	1	–1	1	1	1	1	–1	–1	–1	1	1	1	–1
Nende elanike osakaal, kellel on EList positiivne kuvand	61 %	31 %	55 %	50 %	49 %	63 %	31 %	39 %	36 %	41 %	33 %	42 %	50 %	43 %	38 %	50 %	59 %	52 %	44 %	50 %
Korrelatsioon	–0,04																			

Lisa 5.6. Isiklike rahaliste väljavaadete ja ELi konkurssidel osalemise määra vastastikune seos – Eurobaromeeter 2019

Eurobaromeetri uuringus küsitakse kodanikelt, millised on nende ootused seoses oma leibkonna finantsolukorraga järgmisel aastal. Isikliku rahalise olukorraga seotud ootused sõltuvad üldistest tööhõiveväljavaadetest, aga ka isiklikest kaalutlustest seoses oodatava palgataseme, töökoha stabiilsuse jms-ga.

Liikmesriigid	**BG**	**CZ**	**DK**	**DE**	**EE**	**IE**	**EL**	**ES**	**FR**	**HR**	**IT**	**LV**	**LT**	**NL**	**AT**	**PL**	**PT**	**RO**	**SI**	**SE**
Kandidaatide osakaal *vs.* elanikkonna osakaal	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %

Alaesindatud = –1 **Üleesindatud = 1**	1	–1	–1	–1	1	–1	1	1	–1	1	1	1	1	–1	–1	–1	1	1	1	–1
Nende elanike osakaal, kes arvavad, et nende majanduslik olukord paraneb järgmise 12 kuu jooksul	26 %	24 %	21 %	17 %	31 %	18 %	23 %	20 %	24 %	29 %	23 %	31 %	25 %	15 %	16 %	23 %	27 %	31 %	20 %	27 %
Korrelatsioon	–0,56																			

Lisa 5.7. OECD parema elu indeksi ja ELi konkurssidel osalemise määra vastastikune seos – OECD

OECD parema elu indeks on statistiliste andmete kogum, mille eesmärk on võrrelda heaolu eri riikides. Heaolu hõlmab materiaalseid elamistingimusi, eluasemetingimusi, tööhõivet, haridust jne. Võrreldavuse huvides otsustati uuringus kasutada näitajana üldist eluga rahulolu.

Liikmesriigid	**BG**	**CZ**	**DK**	**DE**	**EE**	**IE**	**EL**	**ES**	**FR**	**HR**	**IT**	**LV**	**LT**	**NL**	**AT**	**PL**	**PT**	**RO**	**SI**	**SE**
Kandidaatide osakaal *vs.* elanikkonna osakaal	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Alaesindatud = –1 **Üleesindatud = 1**	1	–1	–1	–1	1	–1	1	1	–1	1	1	1	1	–1	–1	–1	1	1	1	–1
OECD parema elu indeks		6,7	7,6	7,0	5,7	7,0	5,4	6,3	6,5		6,0	5,9	5,9	7,4	7,1	6,1	5,4		5,9	7,3
Korrelatsioon	–0,84																			

6. lisa. Liikmesriikide valimi areng ja liikmesriikide vastav osakaal (2014 = 100)

	BE	DE	ES	FR	IT	LU	NL	AT	PL	SE	UK	EL 11
2014	**2,6**	**19,6**	**8,2**	**14,1**	**11,8**	**0,3**	**4,5**	**2,2**	**5,0**	**2,4**	**13,8**	**84,5**
2015	**2,6**	**19,9**	**8,2**	**13,9**	**11,5**	**0,3**	**4,3**	**2,2**	**5,1**	**2,4**	**14,0**	**84,4**
2016	**2,6**	**19,7**	**8,2**	**13,8**	**11,3**	**0,3**	**4,3**	**2,2**	**5,2**	**2,4**	**14,0**	**84,0**
2017	**2,6**	**19,9**	**8,3**	**13,7**	**11,5**	**0,3**	**4,2**	**2,2**	**5,1**	**2,4**	**13,8**	**84,0**
2018	**2,6**	**19,9**	**8,3**	**13,5**	**11,4**	**0,3**	**4,3**	**2,2**	**5,2**	**2,4**	**13,7**	**83,8**
2019	**2,6**	**19,8**	**8,2**	**13,5**	**11,3**	**0,3**	**4,3**	**2,2**	**5,3**	**2,4**	**13,6**	**83,5**
2020	**2,6**	**19,4**	**8,2**	**13,8**	**11,1**	**0,3**	**4,3**	**2,2**	**5,4**	**2,4**	**13,5**	**83,2**
2021	**3,0**	**22,5**	**9,1**	**15,7**	**12,4**	**0,4**	**5,2**	**2,5**	**6,5**	**2,8**		**80,1**

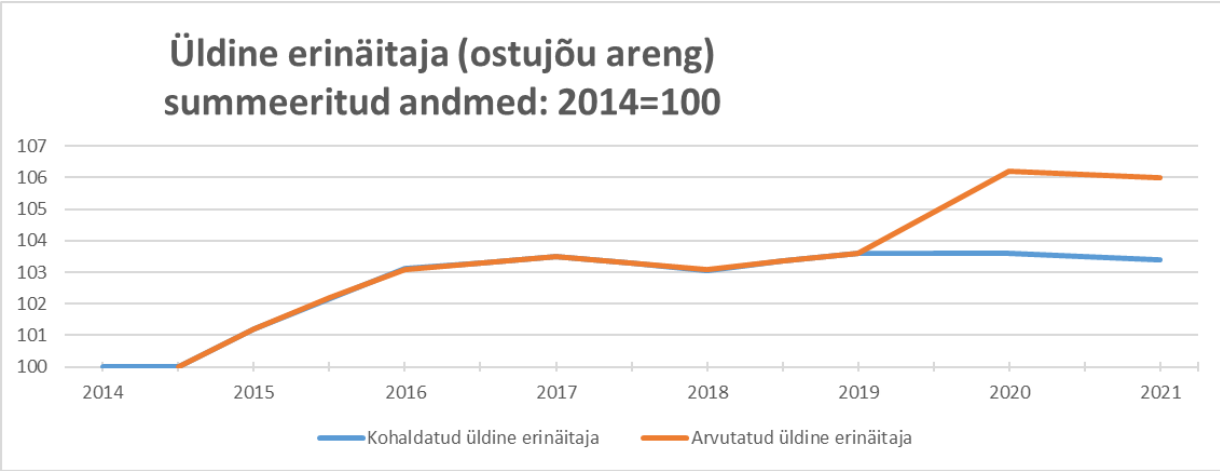
7. lisa. Valimisse kaasatud liikmesriikide iga-aastased erinäitajad (2014 = 100)

	[1] BE	[2] DE	[3] ES	[4] FR	[5] IT	[6] LU	[7] NL	[8] AT	[9] PL	[10] SE	[11] UK
2015	**99,6**	**102,9**	**101,2**	**100,3**	**100,4**	**101,2**	**100,7**	**100,7**	**101,7**	**101,9**	**100,5**
2016	**101,2**	**100,8**	**105,9**	**100,1**	**100,2**	**99,2**	**106,2**	**104,3**	**107,7**	**102,9**	**100,6**
2017	**100,5**	**102,2**	**99,3**	**101,5**	**99,5**	**102,3**	**97,5**	**99,1**	**101,7**	**98,6**	**98,8**
2018	**99,2**	**100,7**	**96,8**	**97,6**	**102,4**	**98,6**	**101,3**	**99,6**	**99,2**	**100,6**	**98,7**
2019	**102,1**	**101,3**	**102,3**	**99,1**	**99,5**	**101,5**	**100,8**	**100,9**	**98,5**	**102,2**	**100,6**
2020	**101,6**	**101,5**	**102,5**	**100,1**	**104,3**	**102,2**	**102,3**	**105,7**	**107,2**	**101,2**	**103,2**
2021	**97,7**	**100,1**	**99,5**	**99,2**	**98,7**	**96,7**	**100,2**	**99,1**	**103,8**	**100,0**	**:**
Aritmeetiline keskmine	**100,3**	**101,4**	**101,1**	**99,7**	**100,7**	**100,2**	**101,3**	**101,3**	**102,8**	**101,1**	**100,4**

8. lisa. Valimisse kaasatud liikmesriikide summaarsed iga-aastased erinäitajad (2014 = 100)

	[1] BE	[2] DE	[3] ES	[4] FR	[5] IT	[6] LU	[7] NL	[8] AT	[9] PL	[10] SE	[11] UK
2015	**99,6**	**102,9**	**101,2**	**100,3**	**100,4**	**101,2**	**100,7**	**100,7**	**101,7**	**101,9**	**100,5**
2016	**100,8**	**103,7**	**107,2**	**100,4**	**100,6**	**100,4**	**106,9**	**105,0**	**109,5**	**104,9**	**101,1**
2017	**101,3**	**106,0**	**106,4**	**101,9**	**100,1**	**102,7**	**104,2**	**104,1**	**111,4**	**103,4**	**99,9**
2018	**100,5**	**106,7**	**103,0**	**99,5**	**102,5**	**101,3**	**105,6**	**103,7**	**110,5**	**104,0**	**98,6**
2019	**102,6**	**108,1**	**105,4**	**98,6**	**102,0**	**102,8**	**106,4**	**104,6**	**108,8**	**106,3**	**99,2**
2020	**104,2**	**109,7**	**108,0**	**98,7**	**106,4**	**105,1**	**108,8**	**110,6**	**116,6**	**107,6**	**102,4**
2021	**101,8**	**109,8**	**107,5**	**97,9**	**105,0**	**101,6**	**109,0**	**109,6**	**121,0**	**107,6**	**:**

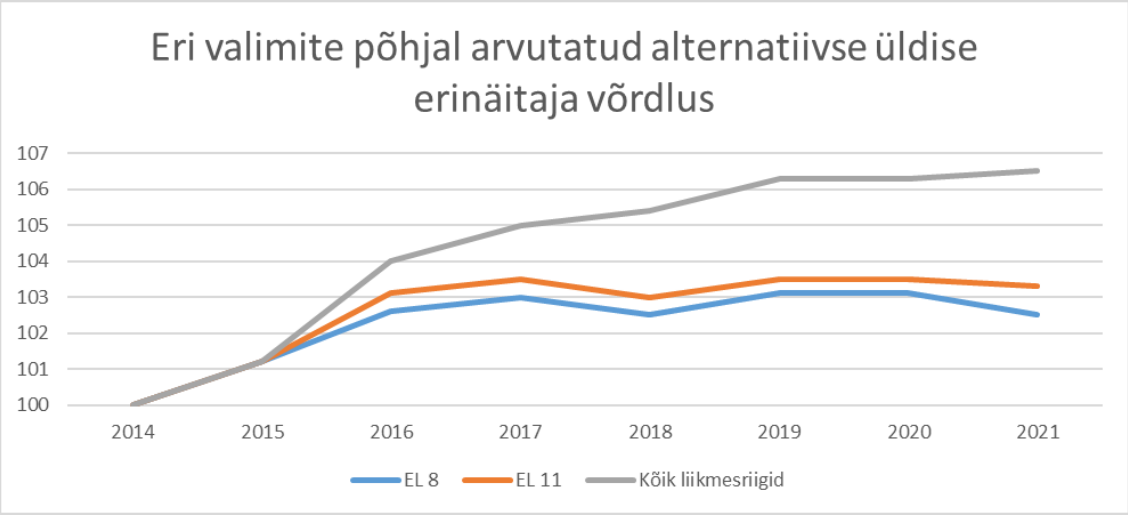
9. lisa. Arvutatud ja kohaldatud üldine erinäitaja

10. lisa. Üldine erinäitaja, ühisindeks ja iga-aastane ajakohastus (2014 = 100)

	Üldine erinäitaja	Summaarne: 2014 = 100	Ühisindeks	Summaarne: 2014 = 100	Iga-aastane ajakohastus	Summaarne: 2014 = 100
2015	101,2	101,2	101,2	101,2	102,4	102,4
2016	101,9	103,1	101,4	102,6	103,3	105,8
2017	100,4	103,5	101,1	103,7	101,5	107,4
2018	99,6	103,1	102,1	105,9	101,7	109,2
2019	100,5	103,6	101,5	107,5	102,0	111,4
2020	102,5	103,6	100,7	108,3	100,7	112,2
2021	99,8	103,4	102,1	110,6	101,9	114,3

11. lisa. Eri valimite põhjal arvutatud alternatiivse üldise erinäitaja võrdlus

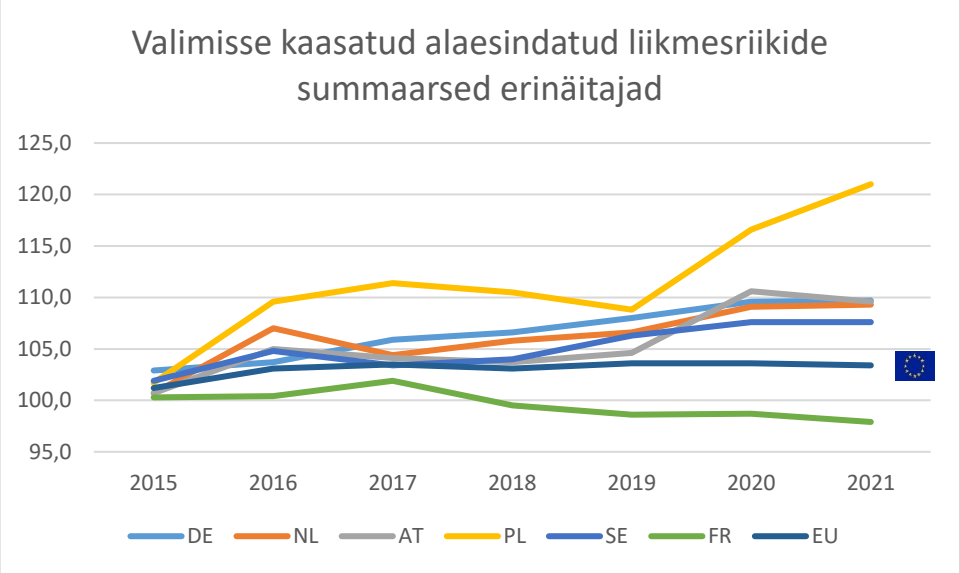
12. lisa. Kõikide liikmesriikide iga-aastased erinäitajad (2014 = 100)

	[1] BE	[2] BG	[3] CZ	[4] DK	[5] DE	[6] EE	[7] IE	[8] EL	[9] ES	[10] FR	[11] HR	[12] IT	[13] CY	[14] LV	[15] LT	[16] LU	[17] HU	[18] MT	[19] NL	[20] AT	[21] PL	[22] PT	[23] RO	[24] SI	[25] SK	[26] FI	[27] SE	[28] UK
2015	99,6	101,8	101,2	99,7	102,9	105,4	100,9	101,1	101,2	100,3	99,9	100,4	102,1	108,8	102,4	101,2	100,6	101,1	100,7	100,7	101,7	96,7	104,7	100,8	101,0	100,0	101,9	100,5
2016	101,2	105,9	134,9	100,7	100,8	113,3	103,6	100,0	105,9	100,1	102,3	100,2	102,0	106,3	102,7	99,2	101,9	101,8	106,2	104,3	107,7	101,9	111,9	101,9	108,5	100,3	102,9	100,6
2017	100,5	102,5	106,9	101,0	102,2	98,7	103,7	99,1	99,3	101,5	102,4	99,5	100,3	95,0	99,3	102,3	109,1	101,1	97,5	99,1	101,7	101,0	111,0	100,5	109,2	99,1	98,6	98,8
2018	99,2	117,3	110,7	102,0	100,7	100,5	102,7	98,9	96,8	97,6	108,7	102,4	100,0	103,7	100,2	98,6	100,5	102,2	101,3	99,6	99,2	99,2	109,2	98,6	113,5	99,9	100,6	98,7
2019	102,1	104,3	97,9	100,5	101,3	108,5	99,9	100,1	102,3	99,1	102,5	99,5	101,2	100,7	113,6	101,5	97,4	100,9	100,8	100,9	98,5	99,8	108,3	102,0	112,3	102,7	102,2	100,6
2020	101,6	104,7	99,5	101,7	101,5	102,1	102,2	102,9	102,5	100,1	104,7	104,3	103,2	104,1	107,3	102,2	102,1	102,0	102,3	105,7	107,2	100,2	98,1	105,4	115,0	101,1	101,2	103,2
2021	97,7	110,4	106,2	99,6	100,1	112,5	100,3	99,4	99,5	99,2	102,3	98,7	99,3	100,8	100,7	96,7	101,7	105,0	100,2	99,1	103,8	101,2	98,1	98,9	106,2	100,6	100,0	:

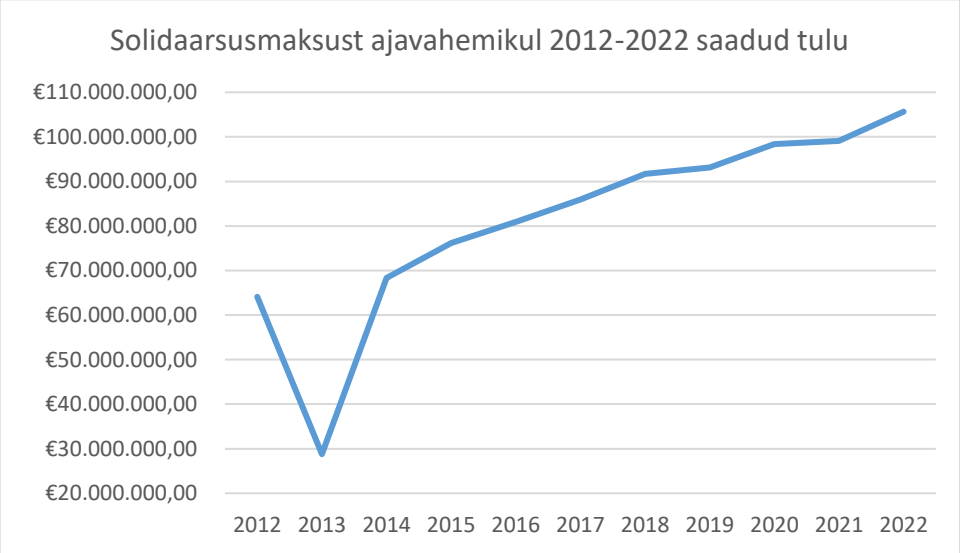
13. lisa. Kõikide liikmesriikide summaarsed iga-aastased erinäitajad (2014 = 100)

	[1] BE	[2] BG	[3] CZ	[4] DK	[5] DE	[6] EE	[7] IE	[8] EL	[9] ES	[10] FR	[11] HR	[12] IT	[13] CY	[14] LV	[15] LT	[16] LU	[17] HU	[18] MT	[19] NL	[20] AT	[21] PL	[22] PT	[23] RO	[24] SI	[25] SK	[26] FI	[27] SE	[28] UK
2015	99,6	101,8	101,2	99,7	102,9	105,4	100,9	101,1	101,2	100,3	99,9	100,4	102,1	108,8	102,4	101,2	100,6	101,1	100,7	100,7	101,7	96,7	104,7	100,8	101,0	100,0	101,9	100,5
2016	100.8	107,8	136,5	100,4	103,7	119,4	104,5	101,1	107,2	100,4	102,2	100,6	104,1	115,7	105,2	100,4	102,5	102,9	106,9	105,0	109,5	98,5	117,2	102,7	109,6	100,3	104,9	101,1
2017	101,3	110,5	145,9	101,4	106,0	117,8	108,4	100,2	106,4	101,9	104,7	100,1	104,4	109,9	104,5	102,7	111,8	104,0	104,2	104,1	111,4	99,5	130,1	103,2	119,7	99,4	103,4	99,9
2018	100,5	129,6	161,5	103,4	106,7	118,4	111,3	99,1	103,0	99,5	113,8	102,5	104,4	114,0	104,7	101,3	112,4	106,3	105,6	103,7	110,5	98,7	142,1	101,8	135,9	99,3	104,0	98,6
2019	102,6	135,2	158,1	103,9	108,1	128,5	111,2	99,2	105,4	98,6	116,6	102,0	105,7	114,8	118,9	102,8	109,5	107,3	106,4	104,6	108,8	98,5	153,9	103,8	152,6	102,0	106,3	99,2
2020	104,2	141,6	157,3	105,7	109,7	131,2	113,6	102,1	108,0	98,7	122,1	106,4	109,1	119,5	127,6	105,1	111,8	109,4	108,8	110,6	116,6	98,7	151,0	109,4	175,5	103,1	107,6	102,4
2021	101,8	156,3	167,1	105,3	109,8	147,6	113,9	101,5	107,5	97,9	124,9	105,0	108,3	120,5	128,5	101,6	113,7	114,9	109,0	109,6	121,0	99,9	148,1	108,2	186,4	103,7	107,6	:

14. lisa. Nende valimisse kaasatud liikmesriikide summaarsed erinäitajad, mille kodanike ELi konkurssidel osalemise määr on madal

15. lisa. Solidaarsusmaksust ajavahemikul 2012–2022 saadud tulu

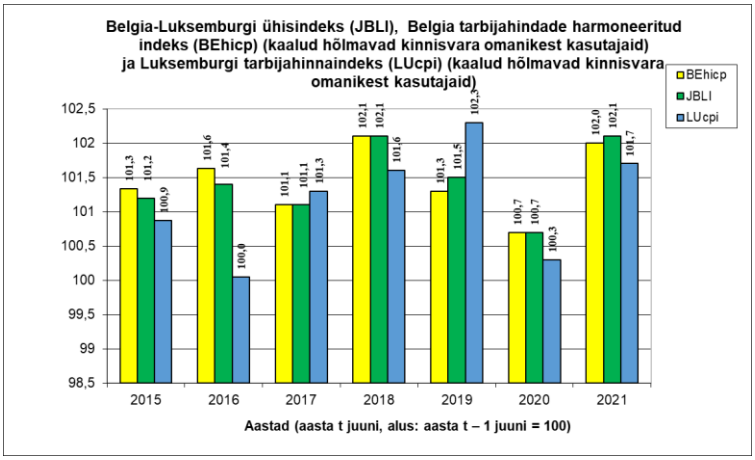

Commission européenne/Europese Commissie, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË – Tel: +32 22991111
Büroo: L107 21/007 – Tel: (otseliin) +32 229-90515

Commission européenne, 2920 Luxembourg, LUXEMBOURG – Tel: +352 43011

Gertrud.Ingestad@ec.europa.eu

16. lisa. Belgia ja Luksemburgi ühisindeks, Belgia tarbijahindade harmoneeritud indeks ja Luksemburgi tarbijahinnaindeks

17. lisa. Elukalliduse muutumine Brüsselis (Brüsseli rahvusvaheline indeks)

Aasta	Brüsseli elukalliduse suurenemise näitaja*. Aasta t juuni	
	Aasta t juuni – 1 juuni = 100	Summaarne: juuni 2014 = 100
2015	**101,2**	**101,2**
2016	**101,4**	**102,6**
2017	**101,1**	**103,7**
2018	**102,1**	**105,9**
2019	**101,5**	**107,5**
2020	**100,7**	**108,3**
2021	**102,1**	**110,5**

18. lisa. Paranduskoefitsientide muutumine

KOHT/AEG	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
BE/LU	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100	100,0	100,0	100,0
BG	58,4	57,5	55,1	52,1	51,1	53,4	55,2	57,5	59,1	61,7
CZ	80,6	80,0	75,0	73,4	73,2	78,3	83	85,5	85,2	88,1
DK	135,3	134,8	133,0	131,8	133,1	133,9	131,9	129,3	131,3	134,2
DE	95,8	96,8	97,2	96,6	96,1	97,5	99,3	99,4	101,9	101,4
Karlsruhe	93,8	92,8	95,0	93,8	93,0	94,6	96,7	96,5	98,0	96,9
München	106,4	108,2	107,7	106,0	105,5	107,5	110	110,3	113,9	113,4
Bonn	94,1	94,9	94,6	93,4	92,6	93,9	95,6	95,1	95,8	
EE	77,6	78,9	78,6	78,0	77,6	80,3	82,2	83,3	82,3	86,3
IE	110,6	113,0	115,9	116,6	118,3	119,8	117,7	119,2	129,0	133,6
EL	90,5	91,2	86,8	79,9	79,3	79,9	81,8	81,8	81,4	85,2
ES	97,1	96,3	94,5	90,2	88,1	88,7	91,7	91,6	94,2	96,3
FR	117,7	117,4	116,8	114,6	113,8	114,8	116,7	117,7	120,5	119,9
HR	:	80,0	77,6	74,6	73,5	74,9	76,4	75,9	75,8	78,3
IT	104,2	104,4	100,4	99,4	97,9	97,3	96,5	95,2	95,0	95,2
Varese	93,4	92,8	93,1	92,2	90,4	90,9	90,9	90,0	90,7	91,2
CY	84,1	83,7	81,2	77,3	74,3	74,4	77,9	78,9	78,2	82,2
LV	77,6	76,1	76,5	74,2	73,0	74,9	77,6	78,6	77,5	80,0
LT	71,5	71,9	71,4	69,0	69,7	74,3	73,6	75,1	76,6	80,1
HU	78,3	76,1	71,4	69,0	70,0	74,5	71,9	75,3	71,9	76,1
MT	83,3	84,4	83,4	84,5	85,7	86,5	90,2	92,0	94,7	94,0
NL	105,3	108,9	107,8	107,8	108,0	108,3	109,9	111,5	113,9	111,4
AT	106,4	108,3	107,2	105,9	104,7	106,3	106,3	106,0	107,9	109,6
PL	74,2	73,0	74,1	71,8	66,7	70,6	68,6	71,1	70,9	70,6
PT	83,5	83,1	82,2	79,2	80,6	82,4	85,7	88,6	91,1	91,4
RO	68,8	69,8	69,5	64,8	63,8	63,9	64	65,3	66,6	68,5
SI	85,3	85,4	84,7	81,2	80,7	81,5	84,6	84,6	86,1	84,9
SK	79,7	80,2	79,0	76,4	75,7	77,3	78,5	79,0	80,6	79,9
FI	122,1	123,7	123,0	119,7	118,6	119,9	118,5	118,1	118,4	118,6
SE	131,9	132,9	127,5	127,9	127,4	127,9	122	120,5	124,3	130,3
UK	147,8	139,2	150,7	166,9	141,8	133,5	134,7	132,9		
Culham	112,5	107,6	116,7	127,7	107,3	100,5	102,6	102,0		

19. lisa. Eurostati väljaspool piirkonda tehtud uurimistöö mõju

	Kehtivad paranduskoefitsiendid – juuli 2021	Hinnanguline paranduskoefitsient, sealhulgas piirkonnavälised kulutused	Muutus
BE	100	100	0,0 %
BG	61,7	64,8	5,0 %
CZ	88,1	89,4	1,5 %
DK	134,2	129,8	–3,3 %
DE	101,4	100,9	–0,5 %
DE Karlsruhe	96,9	96,8	–0,1 %
DE München	113,4	111,6	–1,6 %
EE	86,3	87,7	1,6 %
IE	133,6	128,7	–3,7 %
EL	85,2	86,2	1,2 %
ES	96,3	96,4	0,1 %
FR	119,9	117,2	–2,3 %
HR	78,3	80,3	2,6 %
IT	95,2	95,3	0,1 %
IT Varese	91,2	91,8	0,7 %
CY	82,2	83,7	1,8 %
LV	80,0	82,1	2,6 %
LT	80,1	81,8	2,1 %
HU	76,1	78,6	3,3 %
MT	94,0	94,5	0,5 %
NL	111,4	109,6	–1,6 %
AT	109,6	107,3	–2,1 %
PL	70,6	73,7	4,4 %
PT	91,4	91,9	0,5 %
RO	68,5	71,2	3,9 %
SI	84,9	86,1	1,4 %
SK	79,9	81,6	2,1 %
FI	118,6	115,7	–2,4 %
SE	130,3	126,4	–3,0 %